ไทยส่งออกข้าวเพิ่ม 10% ยังติดหล่มพัฒนาสายพันธุ์ใหม่ช้า

นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย-นายกสมาคมชาวนา เห็นพ้องรัฐบาลควรสนับสนุนการพัฒนาสายพันธุ์ข้าวให้มีหลากหลาย ใช้เวลาปลูกน้อยกว่า 100 วัน แต่ได้ผลผลิตมากกว่าไร่ละ 1 ตัน เพื่อลดต้นทุนและแข่งขันประเทศคู่แข่งได้

วันที่ 10 พ.ย.2566 ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย ร่วมประชุมกับศูนย์ข้าวชุมชน กลุ่มเกษตรกร สมาคมโรงสีข้าวไทย และสมาคมโรงสีข้าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเมินการผลิตและการค้าข้าวนาปี ปีเพาะปลูก 66/67

ร.ต.ท.เจริญ กล่าวว่า ผลผลิตข้าวขาว ในขณะนี้ไม่ได้เลวร้ายอย่างที่กังวลจากภาวะเอลนีโญ่ ซึ่งผลผลิตข้าวนาปีปีนี้ค่อนข้างดี โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิในภาคอีสานที่คาดว่าจะมีผลผลิตมากกว่า 2-3 ปีที่ผ่านมา แต่หากผลผลิตข้าวของไทยดีก็เชื่อว่าผลผลิตของเมียนมา กัมพูชา และเวียดนามก็จะดีเหมือนกัน ขณะที่ปากีสถาน ก็มีผลผลิตในปีนี้มากเป็นประวัติการณ์ ส่วนอินเดีย ต้องจับตาดูว่าจะมีนโยบายอะไรออกมาหรือไม่ ถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะหากมีการยกเลิกส่งออกข้าวขาวก็คาดว่าราคาในตลาดโลกจะปรับตัวลงค่อนข้างรุนแรง

อย่างไรก็ตามคาดว่าอินเดียจะผ่อนคลาย เพราะปีนี้การเพาะปลูกของอินเดียไม่ได้รับความเสียหาย ฝนน้อยกว่าปกติ 5-6% เมื่อเทียบกับพื้นที่เพาะปลูกที่มีขนาดใหญ่มาก หากไม่ระบาดออกก็จะมีผลกระทบต่อราคาข้าวเปลือกของชาวบ้านที่จะออกมาในช่วงเดือน ม.ค.-ก.พ. ปัจจัยที่ยังมีผลต่อราคาข้าวในปี 67 ยังคงเป็นอินเดีย นอกจากนี้ยังมีปัจจัยจากภาวะเอลนีโญที่เริ่มรุนแรงขึ้น แห้งแล้งมากขึ้น ก็อาจจะส่งผลกระทบกับผลผลิต

พันธุ์ข้าวไทยมีน้อย-เวียดนามแซงหน้า

นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวอีกว่า เวียดนามเป็นคู่แข่งสำคัญ มีพันธุ์ข้าวหลากหลาย โดยมีการพัฒนาพันธุ์ข้าวทุกๆ ปีมีของใหม่ออกมา 2-3 ชนิด แต่ของไทยมีพันธุ์ข้าวที่ใช้แบบเดียวกันมากว่า 30 ปี ปลูกเฉพาะข้าวขาว ข้าวหอมมะลิและข้าวเหนียว ไม่มีการเปลี่ยนแปลง อีกทั้งข้าวหอมของไทย ก็มีเพียงชนิดเดียวที่โดดเด่น ขณะที่ผลผลิตต่อไร่ต่ำที่สุดในโลก ดังนั้นต้องมีพันธุ์ข้าวใหม่ที่แข่งขันได้ สามารถเก็บเกี่ยวได้ภายใน 100 วัน

ไทยไม่มีพันธุ์ข้าวใหม่ ที่ผลผลิตต่อไร่มีปริมาณ 1 ตันขึ้นไป ต่อไปนี้อย่างน้อยต้องมีผลผลิตต่อไร 1.2-1.5 ตัน และจะต้องเก็บเกี่ยวภายใน 100 วัน เพื่อลดต้นทุนการผลิต ชาวนาจะได้มีสินค้ามากขึ้น ขายในราคาถูกลงและแข่งขันได้ แต่เราไม่มีพันธุ์ข้าวพวกนี้

ดังนั้น สิ่งที่รัฐบาลควรจะทำ คือต้องเน้นพัฒนาพันธุ์ข้าวและลดต้นทุนการผลิต และขณะนี้มีเรื่องคาร์บอนจึงควรจะมีการศึกษาแล้วว่าจะทำอย่างไร เพื่อลดมีเทนหรือลดการทำให้บรรยากาศเสียหาย เพราะจีน และเวียดนามก็กำลังทำ ถ้าไทยไม่ทำในอนาคตข้าวที่จะส่งไปยุโรปต้องเสียภาษีตันละ 200 ยูโร ก็อาจทำให้ตลาดเหล่านี้หายไปได้

นอกจากนี้ยังเห็นว่าควรแก้กฎหมายให้นำเข้าข้าวเปลือกเข้ามาได้ง่ายขึ้นในการศึกษา เพราะการนำเข้าข้าวเปลือกหนึ่งตัวในการศึกษาใช้เวลานานและต้องมีงบประมาณในการพัฒนา ต้องไม่กลัวที่จะเอาพันธุ์ข้าวของคน

อื่นเข้ามาเปรียบเทียบกับของไทย มาดูว่าของเราดีแบบไหน ของเขาดีแบบไหน แล้วมาเอามาพัฒนา ถ้าไม่ได้ตันกว่าต่อไร่และไม่ไวแสง อย่าทำ และต้องปลูกได้ตลอดปี

เมื่อถามถึงมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐที่ออกมา ร.ต.ท.เจริญ ระบุว่า มาตร การใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา เพียงแต่ไม่มีคำว่า “ประกัน” และ “จำนำ” แต่นโยบายอื่นๆ เช่น การรวบรวมข้าวเปลือก การจำนำยุ้งฉาง ให้ดอกเบี้ย ให้โรงสีเก็บข้าวเปลือก เป็นมาตรการที่เคยทำมาแล้วทั้งสิ้น และในปีนี้เน้นบทบาทของสหกรณ์ในการรวบรวมข้าวเปลือก จึงต้องติดตามผลการดำเนินงานเพราะยังไม่เคยทำมาก่อน รวมถึงต้องพิสูจน์ความสามารถของแต่ละสหกรณ์ด้วย

ขณะที่นายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรไทย กล่าวว่า การช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกขาวของรัฐบาลควรทำอย่างยั่งยืน นโยบายช่วยเหลือต่างๆ ควรกำหนดเป็นพระราชกฤษฎีกาออกมา ไม่ใช่ว่าเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ก็ต้องกลับมาพูดกันใหม่อีกครั้ง

ส่วนนโยบายที่ให้สหกรณ์ช่วยซื้อข้าวจากเกษตรกรเพื่อดึงราคา อยากให้รัฐบาลเร่งดำเนินการ เพราะเป็นห่วงเกษตรกรที่เก็บเกี่ยวข้าวอาจไม่ทันเข้าโครงการนี้ นอกจากนี้ ยังมีเรื่องที่อยากให้รัฐบาลช่วยเหลือเกษตรการอย่างเร่งด่วนคือ การปรับปรุงพันธุ์ข้าว ซึ่งข้าวที่เกษตรกรปลูกจะเก็บไว้ปีต่อปี เป็นพันธุ์เดิมๆ จึงอยากให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวแท้ให้ได้ผลผลิตต่อไร่เยอะออกมาแจกจ่าย หรืออาจให้ศูนย์ข้าวชุมชนที่มีประสิทธิภาพหรือเอกชนดำเนินการ ตอนนี้ข้าวที่ผลิตได้ไร่ละประมาณ 800 กก. ใช้เวลา 4 เดือน อยากให้เหมือนต่างประเทศแค่ 3 เดือนได้ผลผลิตไร่ละไม่ต่ำกว่า 1 ตันจะทำให้เกษตรกรอยู่ได้ ช่วยลดต้นทุนการผลิต เพราะได้ผลิตสูง

นายกสมาคมชาวนาและเกษตรไทย กล่าวอีกว่า พันธุ์ข้าวที่ผลิตออกมาจะต้องทนต่อโรค ได้ผลผลิตสูงและใช้เวลาในการเพาะปลูกไม่นาน ดังนั้นจึงอยากขอให้ฝ่ายที่เกี่ยวข้องช่วยสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา และผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวออกมาให้สามารถแข่งขันได้

คาดทั้งปี 66 ไทยส่งออกข้าว 8.5 ล้านตัน

สำหรับการส่งออกข้าวของไทยในปี 2566 ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค.-31 ต.ค.นี้ รวมกว่า 7 ล้านตัน ส่วนในเดือน พ.ย.-ธ.ค.นี้ คาดว่าจะส่งออกรวม 1.5 ล้านตัน หรือเดือนละ 7.5 แสนตัน ทั้งนี้คาดการณ์ว่าทั้งปี 2566 จะส่งออกข้าวได้ทั้งหมด 8.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 10% เมื่อเทียบกับปี 2565

ส่วนการส่งออกข้าวของ “เวียดนาม” ที่ถือเป็นผู้ส่งออกข้าวหอมรายใหญ่ของโลก ตั้งแต่เดือน ม.ค.-ก.ย. 2566 มีปริมาณการส่งออกข้าวกว่า 6.4 ล้านตัน ขณะที่ท็อป 5 ประเทศที่ส่งออกข้าวคือ อินเดีย ไทย เวียดนาม ปากีสถาน และสหรัฐอเมริกา โดยในปี 2565 อินเดียส่งออกอยู่ที่ 22.25 ล้านตัน ไทย 7.71 ล้านตัน เวียดนาม 6.31 ล้านตัน ปากีสถาน 4.51 ล้านต้น และสหรัฐฯ 2.16 ล้านตัน

ที่มา Thai PBS

ส่งออกข้าวไทย 2567 เหลือ 7.5 ล้านตัน คาดปริมาณข้าวคู่แข่งออกเยอะ-นำเข้าลด

ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย มองส่งออกเข้าไทยปี 2567 อยู่ที่ 7.5 ล้านตัน เหตุปริมาณผลผลิตข้าวคู่แข่งออกสู่ในตลาดโลกเพิ่ม การนำเข้าลดลงจากสต๊อกเดิมที่เร่งนำเข้าหวั่นปัญหาเอลนีโญ ด้านนายกสมาคมชาวนา เร่งรัฐบาลออกมาตรการดูแลชาวนาเร่งด่วน

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2566 ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยระหว่างลงพื้นที่ศึกษาภาวะผลผลิตข้าวนาปี ปีเพาะปลูก 2566/2567 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างวันที่ 9-11

พฤศจิกายน 2566 พร้อมกับประชุมร่วมกับกลุ่มเกษตรกร สมาคมโรงสีข้าวไทย ว่า การส่งออกข้าวของไทยสิ้นปี 2566 คาดว่าจะอยู่ที่ 8-8.2 ล้านตัน ส่วนการส่งออกข้าวไทยในปี 2567 มองว่าลดลงจากปีนี้อยู่ที่ 7.5 ล้านตัน

เนื่องจากประเมินว่า ปริมาณข้าวจะออกสู่ตลาดโลกเยอะขึ้น โดยสิ้นปี 2566 ถึงมกราคม 2567 ข้าวเวียดนามเริ่มเกี่ยว ซึ่งเดิมจะต้องเกี่ยวกุมภาพันธ์ ถึงมีนาคม จากที่ไม่ได้รับผลกระทบจากปัญหาภัยแล้ง นอกจากเวียดนามที่ผลผลิตจะออก กัมพูชา เมียนมา ข้าวก็จะออกสู่ตลาดเช่นกัน ขณะที่ตลาดแคบลงเพราะทุกคนต่างกังวลเรื่องของภัยแล้ง ทำให้เร่งนำเข้าเพิ่มมากขึ้น

ส่วนสถานการณ์ความเป็นห่วงเรื่องสถานการณ์เอลนีโญไม่ได้เลวร้ายอย่างที่คิด เพราะจากการติดตามผลผลิตข้าว ค่อนข้างที่จะดี โดยเฉพาะภาคอีสาน คิดว่าปีนี้จะมีผลผลิตมากกว่า 2-3 ปีที่ผ่านมา ทำให้ด้านการตลาดคงต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษเพราะว่ามีปัญหาสถานการณ์ของสงคราม ค่าเงินบาทที่ยังคงที่ขึ้นลง 2-3%

“ผลผลิตข้าวประเมินตอนแรกนึกว่าจะแย่ แต่ตอนนี้คิดว่าผลผลิตดี ไทย เวียดนาม กัมพูชา เมียนมา แม้ปากีสถาน ผลผลิตน่าจะมากเป็นประวัติการณ์ พร้อมทั้งจะต้องดูช่วงว่าสิ้นปี 2566 นี้ อินเดียจะมีนโยบายอะไรออกมา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญมีผลต่อราคาข้าว ซึ่งเป็นสิ่งที่จะต้องระมัดระวัง”

ด้านนายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรไทย กล่าวว่า การช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวต้องการให้เร่งดำเนินการ เพราะกังวลว่าจะไม่ทันเข้าร่วมโครงการ นอกจากนี้ ยังมีเรื่องที่อยากให้รัฐบาลช่วยเหลือเกษตรกรอย่างเร่งด่วนคือ การปรับปรุงพันธุ์ข้าว การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ ช่วยลดต้นทุนให้ชาวนา

รายงานข่าวจากสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยระบุว่า การส่งออกข้าวของไทย 10 เดือนแรกของปี 2566 (1 ม.ค.-31 ต.ค.) นี้ อยู่ที่ 7,007,277 ตัน ขยายตัว 15.4% เมื่อเทียบช่วงเดียวกันของปีก่อน และเมื่อดูสองเดือนสุดท้ายของปี 2566 คาดว่าการส่งออกจะอยู่ที่ 1.5 ล้านตัน หรือเฉลี่ยเดือนละ 7.5 แสนตัน โดยคาดว่าทั้งปีจะทำให้การส่งออกไทยอยู่ที่ 8.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 10% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ชาวนาพอใจรัฐบาลหนุนเงินไร่ละพัน วอนเตรียมรับมือแล้ง เร่งหาแหล่งน้ำ-พัฒนาพันธุ์ข้าว

นายปราโมทย์ เจริญศิลป์ ในฐานะ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย กล่าวว่า ขอขอบคุณรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ที่ช่วยเหลือชาวนาและเข้าใจถึงความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวนา โดยออกมาตรการพักชำระหนี้ ธ.ก.ส. 3 ปี (สำหรับเกษตรกรรายย่อย ภาระต้นเงินรวมทุกสัญญาไม่เกิน 300,000 บาท) เพราะการพักหนี้พักดอกนี้จะช่วยชาวนาลดภาระค่าใช้จ่ายด้านการเงินและสภาพคล่องได้มาก ทำให้ชาวนายิ่งมีรายได้เหลือมากขึ้น ลดการไปก่อหนี้นอกระบบเพิ่มและพอมีทุนหมุนเวียนในรอบต่อไป

อีกทั้ง ต้องขอขอบคุณที่รัฐบาลอนุมัติเงินช่วยเหลือชาวนา “โครงการสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตผู้ปลูกข้าว” จำนวนเงินไร่ละ 1,000 บาท ไม่เกิน 20 ไร่ เพราะโครงการนี้มีความสำคัญต่อชาวนาเป็นอย่างมาก ช่วยให้เกษตรกรชาวนาได้นำเงินส่วนนี้ไปเป็นทุนสำหรับฤดูการผลิตรอบถัดไป หรือนำไปต่อยอดพัฒนาปรับปรุงแปลงนาของตนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และโครงการชะลอการขาย

โดยเฉพาะชาวนาที่ปลูกข้าวหอมมะลิ และข้าวเหนียว เพราะชาวนามียุ้งฉางของต้นเองจะได้รับประโยชน์โดยตรง ทั้งค่าเก็บฝากตันละ 1,500 บาท และหากราคาอยู่ในระดับพอใจ ก็สามารถไถ่ถอนออกมาขายได้ หรือหากมีความจำเป็นต้องใช้เงินก็ค่อยๆ นำออกมาขาย ที่สำคัญเป็นการสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชาวนาที่ยังมียุ้งฉางของตนเองอยู่ ถือเป็นการดำเนินการโดยชาวนาเองที่เป็นเจ้าของข้าวเอง และอยากจะฝากเน้นย้ำกับพี่น้องเกษตรกรว่า

แม้จะมีการพักหนี้ แต่เราก็ยังจำเป็นต้องควบคุมเรื่องวินัยการเงินอย่างมาก เพราะยอดหนี้ทั้งหมดก็ยังคงอยู่ เมื่อครบ 3 ปี ก็ยังจะต้องชำระคืนต่อเช่นเดิม ส่วนเงินช่วยเหลือไร่ละ 1,000 บาท ก็ควรที่จะนำไปใช้ให้ตรงวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์สูงสุด คือ นำไปพัฒนาปรับปรุงแปลงนาให้มีประสิทธิภาพจริง โดยคำนึงถึงเสมอว่าเงินส่วนนี้เป็นเงินทุนที่จะต้องนำไปลงทุนต่อยอด โดยไม่นำไปใช้จับจ่ายในสิ่งที่ไม่ก่อเกิดประโยชน์หรือสูญเปล่า

อย่างไรก็แล้วแต่ สมาคมชาวนาก็ยังคงอยากเห็นเรื่องของ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพราะเป็นเรื่องที่จำเป็นเร่งด่วนมาก เช่น เรื่องแหล่งน้ำ ทั้งน้ำบนดินและใต้ดิน การพัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะ และคลองส่งน้ำ คลองซอยต่างๆ ซึ่งถือเป็นปัจจัยหลักของการทำการเกษตร รวมถึงเรื่องการพัฒนาพันธุ์ข้าวทั้งพื้นนุ่ม พื้นแข็ง ทั้งพันธุ์ที่มีกลิ่นหอม และพันธุ์ที่ไม่มีกลิ่นหอม จะต้องเพิ่มให้มีผลผลิตสูงอย่างน้อยข้าวเกี่ยวสดต้องให้ผลผลิตไม่ต่ำกว่า 1,200-1,300 กก./ไร่ หรือข้าวแห้งต้องไม่ต่ำกว่า 1,000 กก./ไร่ เนื่องจากการลดต้นทุนเองก็มีขีดจำกัด คือลดได้ต่ำสุดถึงเพียงแค่จุดๆ หนึ่ง

“แม้ชาวนาจะลดต้นทุนได้แล้ว แต่ก็ยังมีความเสี่ยงจากสภาพดินฟ้าอากาศ โรคพืชโรคแมลง หรือแม้แต่ปัจจัยต่างๆ นอกเหนือการควบคุม จนเกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ซึ่งถือเป็นต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้ ดังนั้นจึงต้องมีการเพิ่มผลผลิตเข้ามาร่วมกับลดต้นทุนควบคู่ไปด้วยกันจึงจะได้ผลลัพธ์ตามที่คาด”
ที่มา มติชนออนไลน์

ครม.ทุ่ม 5.6 หมื่นล้าน อุ้มชาวนาไร่ละ 1,000 บาท 4.68 ล้านครัวเรือน

ครม.เคาะมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก ปีการผลิต 2566/67 ช่วยเหลือชาวนาไร่ละ 1,000 บาท ไม่เกิน 20 ไร่ต่อครัวเรือน 4.68 ล้านครัวเรือน

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2566 ที่ทำเนียบรัฐบาล น.ส.เกณิกา อุ่นจิตร์ รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แถลงว่าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติเห็นชอบในหลักการมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก ปีการผลิต 2566/67 จำนวน 1 โครงการ คือ โครงการสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปีการผลิต 2566/67 วงเงินงบประมาณจ่ายขาด 56,321.07 ล้านบาท ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอสำหรับกรอบวงเงินที่รัฐต้องชดเชยค่าใช้จ่ายหรือสูญเสียรายได้ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ให้เป็นไปตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

โดยคำนึงถึงขอบเขตที่รัฐสามารถรับภาระได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต เนื่องจากข้อจำกัดของกรอบวงเงินตามมาตรา 28 ดังกล่าว โดยค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นและเป็นภาระต่องบประมาณนั้น ให้ ธ.ก.ส.จัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามผลการดำเนินงานจริงตามความจำเป็นและเหมาะสมตามขั้นตอนต่อไป ตามความเห็นของสำนักงบประมาณ

น.ส.เกณิกากล่าวว่า โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปีการผลิต 2566/67 ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตรประมาณ 4.68 ล้านครัวเรือนทั่วประเทศ และส่งรายชื่อเกษตรกรให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เพื่อดำเนินการจ่ายเงินให้เกษตรกร ในอัตราไร่ละ 1,000 บาท ไม่เกินครัวเรือนละ 20 ไร่ หรือครัวเรือนละไม่เกิน 20,000 บาท ซึ่งวงเงินงบประมาณ 56,321.07 ล้านบาท จำแนกเป็นงบประมาณจ่ายขาดให้เกษตรกร แหล่งเงินทุน ธ.ก.ส. วงเงิน 54,336.14 ล้านบาท และค่าใช้จ่ายดำเนินการ ธ.ก.ส. วงเงิน 1,984.93 ล้านบาท
ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ธรรมนัสตั้งเป้า 20 พ.ย. 2566 นี้ ชาวนาได้รับเงินช่วยเหลือไร่ละ 1,000 บาท

“ธรรมนัส” เผย ครม.อนุมัติเงินช่วยเหลือไร่ละ 1,000 ไม่เกิน 20 ไร่ วงเงิน 5.6 หมื่นล้านบาท ตั้งเป้าเงินถึงมือชาวนาวันจันทร์หน้า ย้ำรัฐบาลไม่เคยทิ้งชาวนา พร้อมขับเคลื่อนมาตรการรักษาเสถียรภาพข้าว ดึงราคาหอมมะลิเกี่ยวสดตันละ 12,000 บาท

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2566 ร้อยเอกธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการบริหารและจัดการข้าวแห่งชาติ (นบข.) เสนอมาตรการให้เงินช่วยเหลือชาวนาไร่ละ 1,000 บาท ภายใต้โครงการสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปีการผลิต 2566/67 วงเงิน 5.6 หมื่นล้านบาท

โดยมีกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าวเป้าหมาย 4.68 ล้านครัวเรือน ที่ผ่านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2566/67 กับกรมส่งเสริมการเกษตรเรียบร้อยแล้ว โดยจะให้เงินช่วยเหลือไร่ละ 1,000 บาท กับเกษตรกรครัวเรือนละไม่เกิน 20 ไร่ หรือครัวเรือนละไม่เกิน 20,000 บาท

ทั้งนี้ คาดว่าจะสามารถจ่ายเงินให้กับชาวนาผ่านบัญชีเกษตรกรโดยตรงได้เร็วที่สุดในวันจันทร์หน้า (20 พ.ย. 66) และช้าสุดไม่เกิน 1 เดือน โดยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จ่ายเงินในส่วนนี้ไปก่อนแล้วรัฐบาลใช้เงินงบประมาณจ่ายคืนภายหลัง

การช่วยเหลือชาวนาเป็นเรื่องที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ซึ่งเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา (7 พ.ย. 66) ครม.ได้เห็นชอบมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว โดยให้สินเชื่อชะลอการขายข้าวในช่วงต้นฤดูข้าวนาปี 66/67 2 มาตรการ โดยมีเป้าหมายการนำข้าวออกจากระบบ 4 ล้านตัน จากปริมาณข้าวที่ออกมาสู่ตลาด 10 ล้านตัน ได้แก่

1.สินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี มีเป้าหมาย 3 ล้านตัน วงเงิน 10,120.71 ล้านบาท ช่วยค่าฝาก 1,500 บาทต่อตัน โดยให้สหกรณ์รับ 1,000 บาท/ตัน และเกษตรกรรับ 500 บาท/ตัน โดยให้เก็บข้าวไว้ในยุ้งฉาง 1-5 เดือน เริ่ม 1 ต.ค. 2566 ถึง 29 ก.พ. 2567 ในราคาข้าวหอมมะลิความชื้นไม่เกิน 25% หรือหอมมะลิเกี่ยวสดตันละ 12,000 บาท ข้าวหอมมะลินอกพื้นที่ตันละ 10,500 บาท ข้าวหอมมะลิปทุมธานีตันละ 10,000 บาท ข้าวเจ้าตันละ 9,000 บาท ข้าวเหนียวตันละ 10,000 บาท หากราคาข้าวขึ้น รวมถึงเกษตรกรรายย่อยที่มียุ้งฉางด้วย

2.สินเชื่อเพื่อรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่ม มีเป้าหมาย 1 ล้านตัน วงเงิน 481.25 ล้านบาท สหกรณ์จ่ายดอกเบี้ย 1% รัฐช่วยดอกเบี้ย 3.85% ระยะเวลา 15 เดือน เริ่ม 1 ต.ค. 2566 ถึง 30 ก.ย. 2567

“รัฐบาลมีความห่วงใยเกษตรกรและตั้งเป้าหมายที่จะยกระดับเสถียรภาพสินค้าเกษตร เพื่อให้เกษตรกรในทุกสาขาอาชีพมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลให้การสนับสนุนงบประมาณเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเกษตรกรต้องได้ประโยชน์สูงสุด”

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

นบข.ไฟเขียวช่วยชาวนาไร่ละ 1,000 บาท วงเงิน 5.6 หมื่นล้าน แง้มช่วยเป็นปีสุดท้าย

นบข.ไฟเขียวจ่ายไร่ละ 1,000 บาท ให้กับเกษตรกรไม่เกิน 20 ไร่ ครัวเรือนละ 20,000 บาทแล้ว เตรียมชง ครม.อนุมัติ 14 พ.ย.นี้ จ่ายเงินได้ทันที พร้อมมอบ “เกษตร” หามาตรการพัฒนาคุณภาพผลผลิตข้าว เพื่อไม่ต้องจ่ายแบบนี้อีกในปีต่อไป เผยยังได้ปรับมาตรการสินเชื่อชะลอการขาย ให้เกษตรกรที่มียุ้งฉางเก็บเอง ได้ตันละ 1,500 บาทด้วย ส่วนชดเชยดอกเบี้ยเก็บข้าว ให้แคโรงสี ดึงกรุงไทยช่วยปล่อยกู้

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2566 นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.พาณิชย์ เปิดเผยภายหลังการเป็นประธานประชุมคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ (นบข.) เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2566 ว่าที่ประชุมพิจารณาเห็นชอบโครงการสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปีการผลิต 2566/67 ในอัตราไร่ละ 1,000 บาท ครัวเรือนละไม่เกิน 20 ไร่ วงเงินไม่เกิน 20,000 บาท วงเงินงบประมาณจ่ายขาด 56,321.07 ล้านบาท

โดยจะเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี (ครม.) ในสัปดาห์หน้า (14 พ.ย. 2566) เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อตามมาตรา 27 และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ซึ่งจะไม่ถือว่าผิดวินัยการเงินการคลัง และหากผ่านการพิจารณาจะสามารถเริ่มดำเนินการทันที

สำหรับชาวนาที่จะร่วมโครงการจะต้องขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร ปลูกข้าวปี 2566/2567 ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 4.68 ล้านครัวเรือน และมีระยะเวลาโครงการ 1 ตุลาคม 2566 ไปจนถึง 30 กันยายน 2567

“ปีนี้จะเป็นปีสุดท้ายที่ใช้โครงการนี้ ไม่ใช่เพราะเป็นภาระงบประมาณ แต่เป็นเพราะรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว ที่มีคุณภาพสูง ใช้แนวทางตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ซึ่งที่ประชุมได้มอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นเจ้าภาพพิจารณาหามาตรการที่จะเข้ามาช่วยพัฒนาคุณภาพการผลิตให้กับเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ทั้งการจัดหาเมล็ดพันธุ์ใหม่ ๆ การบริหารจัดการใหม่ ๆ เพื่อให้คุณภาพข้าวดีขึ้น จะได้ไม่ต้องดูแลแบบนี้ทุกปี ถ้าเป็นไปตามเป้าหมาย จะเกิดกระบวนการทำงานในรูปแบบใหม่ที่จะช่วยเกษตรกรให้เพาะปลูกข้าวที่มีคุณภาพ ผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น คุณภาพดีขึ้น และต้นทุนต่ำลง”

พร้อมกันนี้ที่ประชุมพิจารณาเพิ่มองค์ประกอบของ นบข. 3 ราย ได้แก่ อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ ประธานศูนย์ข้าวชุมชนระดับประเทศ อีก 2 ราย เป็นกรรมการ และขอเพิ่มองค์ประกอบของ กข. จำนวน 2 ราย เป็นอนุกรรมการ เพื่อให้การดำเนินงานบริหารจัดการข้าวเป็นไปด้วยความราบรื่น คล่องตัว

มีการพิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วน รอบคอบ ครบทุกด้าน ซึ่งจากนี้จะนำมติดังกล่าวเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามระเบียบต่อไป ให้ทันในวันอังคารหน้า (14 พ.ย. 2566)

ก่อนหน้านี้ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เห็นชอบ 2 มาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก ซึ่งเป็นการปล่อยสินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เพื่อช่วยเหลือชาวนาในการดูดซับปริมาณข้าวออกจากตลาด แบ่งเป็น สินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี (ยุ้งฉาง) และสินเชื่อเพื่อให้สถาบันเกษตรกรรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่ม

โดยทั้ง 2 มาตรการมีวงเงินรวมกว่า 55,038.96 ล้านบาท แบ่งเป็น วงเงินสินเชื่อของ ธ.ก.ส. 44,437 ล้านบาท และวงเงินจ่ายขาด 10,601.96 ล้านบาท

ช่วยค่าฝากเก็บตันละ 1,500 บาท

ขณะเดียวกันที่ประชุมยังได้พิจารณาปรับปรุงมาตรการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี (รับฝากเก็บยุ้งฉาง) ที่ผ่านการพิจารณาของ นบข.ครั้งที่ 1/2566 เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น โดยมีเป้าหมาย รับฝากเก็บ 3 ล้านตัน วงเงิน 10,120.71 ล้านบาท ซึ่งจะช่วยค่าฝากเก็บให้ชาวนา และสหกรณ์ที่มียุ้งฉางตันละ 1,500 บาท

ส่วนเกษตรกรรายย่อยที่ไม่มียุ้งฉาง ถ้าเก็บที่สหกรณ์ สหกรณ์จะได้ตันละ 1,000 บาท เกษตรกรได้ตันละ 500 บาท และสามารถนำข้าวที่ฝากเก็บขอสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ได้

สำหรับราคาเป้าหมายที่เกษตรกรจะได้รับ ข้าวหอมมะลิตันละ 12,000 บาท ข้าวหอมมะลินอกพื้นที่ ตันละ 10,500 ล้านบาท ข้าวหอมปทุมธานี ตันละ 10,000 บาท ข้าวเจ้า ตันละ 9,000 บาท และข้าวเหนียว ตันละ 10,000 บาท หากข้าวราคาขึ้น เกษตรกรสามารถไปไถ่ถอนออกมา เพื่อนำมาจำหน่ายได้

ส่วนสินเชื่อเพื่อรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่มโดยสถาบันเกษตรกร เป้าหมาย 1 ล้านตัน วงเงิน 481.25 ล้านบาท ได้ทบทวนอัตราดอกเบี้ยที่รัฐบาลจะชดเชย โดยสหกรณ์จ่ายดอกเบี้ย 1% เท่าเดิม และรัฐช่วยดอกเบี้ย 3.50-3.85% เพราะ ธ.ก.ส.คิดดอกเบี้ยอยู่ที่ 4.50-4.85% ระยะเวลา 15 เดือน

สำหรับมาตรการชดเชยดอกเบี้ยให้กับผู้ประกอบการเก็บสต๊อกข้าว ได้กำหนดให้มีการชดเชยดอกเบี้ยให้กับโรงสีเพียงอย่างเดียว ส่วนผู้ส่งออกและผู้ประกอบการข้าวถุง ได้ตัดออก โดยรัฐจะช่วยชดเชยดอกเบี้ยให้กับโรงสี ที่เหลือโรงสีรับผิดชอบ และให้ธนาคารกรุงไทยเข้ามาช่วยปล่อยกู้ ซึ่งจะมีการนำเสนอกรอบวงเงินชดเชย อัตราดอกเบี้ยที่ชดเชยให้ นบข. และ ครม.พิจารณาต่อไป

ร.อ.ธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวว่า ได้สั่งการให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรมส่งเสริมสหกรณ์ ไปดูแลให้สหกรณ์การเกษตรรับซื้อข้าวเปลือกหอมมะลิสดจากเกษตรกรในราคาตันละ 12,000 บาท เป้าหมาย 1 ล้านตัน ซึ่งจะเป็นการซื้อขาด เพื่อช่วยดูแลราคาข้าวให้กับเกษตรกร ส่วนข้าวที่สหกรณ์ซื้อไว้ ก็จะนำไปแปรรูปหรือดำเนินการตามความเหมาะสม ทั้งนี้ มีสหกรณ์ 480 สหกรณ์

รายงานระบุว่า มาตรการชดเชยดอกเบี้ยให้กับผู้ประกอบการโรงสีรวบรวมข้าว 4% คาดว่าจะใช้วงเงินชดเชย 780 ล้านบาท โดยมีเป้าหมายที่จะดูดซับข้าวเปลือก 4 ล้านตัน ทั้งนี้จะใช้วงเงินกู้ 40,000-50,000 ล้านบาท ส่วนใหญ่จะเป็นเงินกู้จากธนาคารกรุงไทย ประมาณ 20,000-30,000 ล้านบาท

เบื้องต้นคาดว่ามีโรงสีสนใจที่จะเข้าร่วมเก็บฝากประมาณ 3-3.5 ล้านตัน จากนี้จะอยู่ระหว่างการจัดทำรายละเอียดเพื่อเสนอเข้า ครม.ในสัปดาห์ถัดไป

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

เกษตรฯเร่งชง นบข. เคาะช่วยชาวนาไร่ละ 1,000 บาท ก่อนเข้า ครม. 14 พ.ย. 66

เกษตรฯ เร่งเสนอโครงการสนับสนุนค่าบริหารจัดการฯข้าว ปีการผลิต 2566/67 ไร่ละ 1,000 บาท ไม่เกิน 20 ไร่ จ่อเข้า ครม. 14 พ.ย. 256

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2566 ร้อยเอกธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยภายหลังเป็นประธานการประชุมหารือการบริหารจัดการข้าว ภายใต้คณะอนุกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติด้านการผลิต (กข.)

โดยมีนายประยูร อินสกุล ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมประชุม ณ ห้องประชุม 109 ชั้น 1 อาคารสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ว่า เช้าวันนี้ได้เร่งประชุมคณะอนุกรรมการชุดดังกล่าว เนื่องจากในช่วงบ่ายจะมีการประชุมคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ (นบข.) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

ซึ่งมีวาระเร่งด่วนคือ การพิจารณาโครงการสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปีการผลิต 2566/67 ในอัตราไร่ละ 1,000 บาท ครัวเรือนละไม่เกิน 20 ไร่ วงเงินไม่เกิน 20,000 บาท วงเงินงบประมาณจ่ายขาด 56,321.07 ล้านบาท

ทั้งนี้ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้เสนอโครงการดังกล่าวต่อ นบข.พิจารณา โดยมอบหมายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดเงื่อนไขการสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตเกษตรกรผู้ปลูกข้าว และมอบหมายกรมการค้าภายใน ในฐานะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ นบข. ร่วมกับ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จัดทำรายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องนำเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา 27 และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561

รวมทั้งการขอเพิ่มองค์ประกอบของ นบข. จำนวน 3 ราย ได้แก่ อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ ประธานศูนย์ข้าวชุมชนระดับประเทศ อีก 2 ราย เป็นกรรมการ และขอเพิ่มองค์ประกอบของ กข.จำนวน 2 ราย เป็นอนุกรรมการ เพื่อให้การดำเนินงานบริหารจัดการข้าวเป็นไปด้วยความราบรื่น คล่องตัว มีการพิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วนรอบคอบ ครบทุกด้าน โดยหาก นบข.มีมติเห็นชอบตามที่ กข.เสนอ ก็จะนำมติดังกล่าวเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามระเบียบต่อไป ให้ทันในวันอังคารหน้า (14 พ.ย. 2566)

ขณะเดียวกัน ได้เน้นย้ำการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2566 ที่ผ่านมา เกี่ยวกับมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว ปีการผลิต 2566/67 จำนวน 2 โครงการ โดยเฉพาะโครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2566/67 ได้กำชับให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เน้นย้ำให้สหกรณ์การเกษตรทั่วประเทศรับซื้อข้าวหอมมะลิสดจากเกษตรกรในราคาไม่ต่ำกว่าตันละ 12,000 บาทอีกด้วย

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไม่ขัด หากคิดเปลี่ยนชื่อข้าวหอมมะลินอกพื้นที่

นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าว ชี้เห็นด้วยหากจะเปลี่ยนชื่อ ข้าวหอมมะลินอกพื้นที่ เป็นข้าวหอมมะลิ ย้ำการซื้อ-ขาย ขึ้นอยู่กับแบรนด์ดิ้งและการทำตลาดของผู้ส่งออก หากเน้นการทำตลาดโดยตัว DNA มองว่าลำบาก

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2566 ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยว่า การเปลี่ยนชื่อข้าวหอมมะลินอกพื้นที่ เป็นข้าวหอมมะลิ ในความเห็นของตนเองเห็นด้วย เพราะผมเชื่อว่าลูกค้าที่ซื้อสินค้าให้ความสนใจในเรื่องของแบรนด์และผลิตภัณฑ์ที่เราจำหน่ายให้ และถ้าอยากจะให้พิสูจน์ว่าเป็นข้าวหอมมะลิในพื้นที่ไหนจำเป็นจะต้องมีการตรวจ DNA ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดพร้อมถึงค่าใช้จ่ายที่สูง ซึ่งเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก

ดังนั้นจึงเห็นว่าหากจะเปลี่ยนข้าวหอมนอกพื้นที่เป็นข้าวหอมมะลิเพื่อยกระดับราคาให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นรายได้ให้กับชาวนาก็สามารถจะทำได้เลย

“เห็นว่าถ้าหากจะทำตลาดข้าวโดยใช้การตรวจ DNA ถ้าทำก็มีแต่กับจะเจ๊ง เพราะทำตลาดข้าวอาศัยการทำแบรนด์ดิ้ง การเจรจา ซื้อ-ขายกับลูกค้า และปัจจุบันการขายข้าวหอมมะลิ ส่วนใหญ่จะนิยมข้าวที่มีการผสม เพราะลูกค้าที่เป็นตลาดสำคัญ อย่างเช่น กลุ่มคิวบา เม็กซิโก หุงข้าวไม่เป็น หากแฉะเกินไป หรือหอมก็จะไม่ค่อยนิยมมากนัก”

ทั้งนี้ ข้าวหอมมะลิก็มีการกระจายปลูกไปทั้งในพื้นที่ภาคกลาง เช่น สุพรรณบุรี ปทุมธานี และนอกจากนี้ยังพบว่าบางครั้งลูกค้าก็นิยมซื้อข้าวหอมมะลิภาคกลาง และราคาระหว่างข้าวหอมมะลินอกพื้นที่ และข้าวหอมมะลิก็มีการปรับขึ้นลงราคาไม่ต่างกันมากนัก

อย่างไรก็ดี การขายข้าวให้กับลูกค้าของผู้ส่งออก ส่วนใหญ่ทำตลาดด้วยแบรนด์สินค้า และลูกค้าก็จะเชื่อมั่นในบริษัท แต่หากลูกค้าต้องการข้าวที่ระบุมีการตรวจ DNA จำเป็นจะต้องยอมรับในราคาและต้นทุนที่สูงขึ้น

เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้การขายขึ้นอยู่กับการทำตลาด และการตกลงซื้อ-ขาย และลูกค้าเชื่อใจก็ถือว่าเป็นอันสิ้นสุด และปกติก็ไม่ค่อยได้จำเป็นจะต้องมีการพิสูจน์หรือตรวจสอบระบุ DNA ของพื้นที่การปลูกข้าวนั้นๆ แต่อย่างใด และที่ผ่านมาก็ไม่มีใครพิสูจน์ได้ว่าข้าวที่กองอยู่ตรงนั้นมาจากไหน

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

สรุปประเด็นเปลี่ยนชื่อ "ข้าวหอมมะลิ" ควรหรือไม่ควร

อนุกรรมการการผลิตฯ ชง นบข.พิจารณาเปลี่ยนชื่อหอมมะลินอกพื้นที่เป็น ข้าวหอมมะลิ รับลูกสมัชชาคนจนร้องขอเปลี่ยน เหตุขายข้าวหอมมะลิจังหวัดราคาต่ำกว่าข้าวหอมมะลิ 2 พันบาทต่อตัน ด้านเอกชนแจงเหตุที่ราคาต่างกันตามความบริสุทธิ์ ค่าความหอม หวั่นเปลี่ยนชื่อกระทบตลาดข้าวหอมมะลิทั้งตลาดราคาร่วง

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2566 รายงานข่าวระบุว่า ในการประชุมคณะอนุกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติด้านการผลิต ซึ่งมีร้อยเอกธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน วันนี้ (10 พ.ย. 66) มีการพิจารณาวาระเรื่อง การปรับเปลี่ยนชื่อข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ เป็นข้าวเปลือกหอมมะลิ เพื่อเสนอการคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ

แหล่งข่าวในวงการข้าวระบุว่า ประเด็นนี้หลายฝ่ายยังมีการตั้งข้อสังเกตและเห็นต่างกัน กล่าวคือเดิมการปลูกข้าวหอมมะลิของไทยเป็นข้าวสายพันธุ์ที่เรียกว่า "ข้าวขาวดอกมะลิ 105" มีคุณภาพความหอมที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ จะถูกปลูกอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด และภาคเหนือ 3 จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย และพะเยาเท่านั้น

โดยข้าวชนิดดังกล่าวจะปลูกได้เพียง 1 รอบต่อปีในฤดูนาปีในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งขึ้นชื่อว่าเป็นพื้นที่ดินอุดมสมบูรณ์ ส่งผลต่อค่าความบริสุทธิ์ (Purity) และความหอมของข้าว จนในสมัยก่อนข้าวหอมมะลิเป็นกลิ่นหอมมาก ไม่ว่าจะถูกนำไปสี หรือหุงที่บ้านหลังไหนก็ต้องได้กลิ่นความหอมดอกมะลิฟุ้งกระจายไปทั่ว จึงทำให้ข้าวหอมมะลิมีเอกลักษณ์และราคาสูงกว่าข้าวชนิดอื่น ๆ รวมถึงเมื่อกำหนดราคาประกันหรือราคาจำนำก็จะได้ระดับราคาที่สูงสุดด้วย

ขณะที่ ข้าวหอมมะลิ 105 ชนิดเดียวกัน เมื่อนำปลูกนอกพื้นที่ 23 จังหวัด จะถูกเรียกว่า "ข้าวหอมมะลิจังหวัด" และในภายหลังเปลี่ยนมาเป็น "ข้าวหอมมะลินอกพื้นที่" ซึ่งจะขายได้ในระดับราคาที่ต่ำกว่าข้าวหอมมะลิ

ล่าสุดสมัชชาคนจนได้รวบรวมความเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในพื้นที่นอกเขต 23 จังหวัด และทำเรื่องร้องเรียนไปยังคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ เพื่อขอให้ "ปรับเปลี่ยนชื่อข้าวหอมมะลินอกพื้นที่ให้เป็น 'ข้าวหอมมะลิ' เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2566" ด้วยเหตุผลว่า ราคาข้าวหอมมะลินอกพื้นที่ต่ำกว่าข้าวหอมมะลิตันละ 2,000 บาท (ซึ่งจริง ๆ ต่ำกว่ามานานแล้ว) และได้เคยมีการเสนอมาหลายครั้งแล้

ต่อมากรมการข้าว ได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2566 เพื่อให้พิจารณาเปลี่ยนชื่อตามข้อเรียกร้อง พร้อมทั้งระบุเหตุผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการด้านการตลาด เมื่อวันที่ 4 ก.ค. 2555 ที่เห็นว่าไม่ควรเปลี่ยนชื่อ ข้าวหอมมะลิจังหวัดเป็นข้าวหอมมะลิ

กระทั่งต่อมากรมการข้าวเองก็มีการเก็บตัวอย่างข้าวเกือบ 800 ตัวอย่าง ทั้งข้าวหอมมะลิที่ปลูกในพื้นที่และนอกพื้นที่ พบว่าเป็นไปตามมาตรฐานหอมมะลิไทย แต่อย่างไรก็ตาม "สารความหอม" และ "ความเหนียวนุ่ม" ของข้าวหอมมะลินอกพื้นที่ ยังน้อยกว่าข้าวหอมมะลิ

ด้านการตลาด มองว่าราคาข้าวหอมมะลินอกพื้นที่ ต่ำกว่าราคาข้าวหอมมะลิเฉลี่ยตันละ 250-800 บาท ต่อตัน หรือประมาณ 3-6% เท่านั้น ซึ่งในทางการค้าควรให้มีการแยกชนิดข้าว เพราะราคาจะต่างกันตามคุณภาพข้าว หากมีการเปลี่ยนชื่อก็อาจจะส่งผลให้ราคาข้าวหอมมะลิภาพรวมลดต่ำลงได้ ทั้งที่ข้อเท็จจริงในแง่การผลิตข้าวปกติไทยจะปลูกข้าวหอมมะลิได้ รวม 9.6 ล้านตันข้าวเปลือกต่อปี

ซึ่งเป็นข้าวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7.7 ล้านตัน และข้าวจากภาคเหนือ 3 จังหวัด 314,642 ตัน รวม 8 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วน 84% ขณะที่ข้าวหอมมะลินอกพื้นที่มีปริมาณ 1.58 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนเพียง 16% ดังนั้น สำหรับภาพรวมของตลาดการปรับเปลี่ยนชื่อข้าวหอมมะลิจึงไม่น่าจะส่งผลดีมากนัก แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของ นบข.จะพิจารณาอย่างไร

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

"หอมวาริน" พันธุ์ข้าวทางเลือกรองรับสภาพภูมิอากาศวิกฤต

IR57514 สายพันธุ์ข้าวต้นกำเนิด พัฒนาสู่ "หอมวาริน" พันธุ์ข้าวเจ้าทางเลือกรองรับสภาพภูมิอากาศวิกฤต

รศ.ดร.สุรีพร เกตุงาม อาจารย์ประจำภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ ร่วมกับนักศึกษาปริญญาโท ทดลองนำเมล็ดพันธุ์ปลูกในแปลงนาวิจัย เป็นผลผลิตจากการพัฒนาสายพันธุ์ข้าวทนทานสภาพเครียดหลายลักษณะรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศวิกฤต เพื่อพื้นที่ปลูกข้าวอาศัยน้ำฝนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โครงการนี้ใช้สายพันธุ์ข้าวต้นกำเนิด IR57514 เพราะมีฐานพันธุกรรมทนแล้ง ทนน้ำท่วมฉับพลัน ปลูกได้ดีในลุ่มน้ำโขงและให้ผลผลิตสูง ปรับตัวได้ดี แต่มีข้อจำกัดที่ไม่ได้รับการยอมรับ เพราะเป็นข้าวแข็งและไม่หอม จึงคัดเลือกมาผสมกับขาวดอกมะลิ 105 ปรับปรุงพันธุ์ด้วยวิธีผสมกลับ ใช้เครื่องหมายโมเลกุลช่วยคัดเลือกลักษณะยีนความหอมและคุณภาพการหุงต้มให้เหมือนขาวดอกมะลิ ใช้ดีเอ็นเอช่วยคัดเลือกปรับปรุงพันธุ์จนได้ต้นแบบ Jasmine IR57514 หรือ "หอมวาริน"

จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนศึกษาพันธุ์ ปลูกเปรียบเทียบผลผลิตและคัดเลือกจนได้สายพันธุ์ดีเด่น เกษตรกรนำไปปลูกในพื้นที่ภาคเหนือกับภาคอีสาน จนเลือกออกมาได้พันธุ์เดียวและขึ้นทะเบียนรับรองพันธุ์พืชใหม่เป็น "หอมวาริน"

ผลผลิตที่ได้จาก 10 แหล่งปลูกในภาคเหนือและภาคอีสาน เฉลี่ย 750 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนการทดลองปลูกในนาของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ผลผลิตสูงเกือบ 1 ตันต่อไร่

ล่าสุดมีการต่อยอดงานวิจัยเพิ่มยีนต้านทานโรคไหม้ ต้านทานโรคขอบใบแห้ง ต้านทานเพลี้ยกระโดด เพื่อให้หอมวารินทนทานสภาพเครียดที่เกิดจากสิ่งมีชีวิต ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนทดสอบผลผลิตในระดับระหว่างสถานี และจะทดสอบในนาเกษตรกรปี 2567

รศ.ดร.สุรีพร บอกถึงสาเหตุที่เน้นพันธุ์ข้าวทนทานสภาพเครียดในสภาพวิกฤต มองว่าจะลำบากหากไม่มีทางเลือกของแหล่งพันธุกรรม เพราะใช้เวลานาน แต่หากมีแหล่งพันธุกรรมก็สามารถเร่งปรับปรุงพันธุ์ข้าวคุณภาพให้มีความแข็งแกร่งได้ในอนาคต

ยืนยันการปรับปรุงพันธุ์ข้าวหอมวารินโดยใช้ดีเอ็นเอ ไม่ใช่การดัดแปลงพันธุกรรม (GMO) เพราะระบบค้าข้าวในประเทศไทยระมัดระวังเรื่องนี้ อีกทั้งไม่อนุญาตให้ปลูกพืชดัดแปลงพันธุกรรมในไทย จึงมั่นใจว่าไม่มีข้าวจีเอ็มโอในประเทศ

รศ.ดร.สุรีพร กล่าวว่า ภาคอีสานมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุด คิดเป็น 60% ของพื้นที่ปลูกข้าวในประเทศไทย ปลูกข้าวหอมมะลิ 2 สายพันธุ์คือ ขาวดอกมะลิ 105 และ กข 15 ได้ผลผลิตข้าวเจ้าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ไม่เกิน 400 กิโลกรัมต่อไร่ ขณะเดียวกันโรงสีส่วนใหญ่ก็รับซื้อเฉพาะข้าว 2 พันธุ์นี้ แต่อยากให้เกษตรกรลองเปิดรับและนำพันธุ์ใหม่ไปใช้ ไม่จำกัดแค่หอมมะลิเท่านั้

ข้าวของเราเป็นพันธุ์ทางเลือกที่รองรับสภาพวิกฤต ทนแล้ง ทนน้ำท่วมฉับพลัน ต้านทานโรคไหม้ หอมนุ่ม คล้ายขาวดอกมะลิ 105 และได้ผลผลิตสูงกว่า

รศ.ดร.สุรีพร กล่าวว่า ตั้งใจพัฒนาพันธุ์เพื่อรองรับสภาพเครียด สภาพวิกฤต จะได้พันธุ์ที่เรียกว่า Resilience rice varieties รองรับสภาพเครียดในอนาคต ดังนั้นพันธุ์ข้าวต้องปรับตัวให้ทนโรค ทนแมลง ทนน้ำท่วม ทนแล้ง แต่ก็ไม่ลืมคุณภาพที่ยังคงความหอมและความนุ่ม

เป็นหนึ่งในความตั้งใจพัฒนาพันธุ์ข้าวเพื่อรองรับวิกฤตสภาพอากาศ ทำให้ข้าวแข็งแรง มีผลผลิตมากขึ้น แต่ยังคงคุณภาพ "ข้าวหอมวาริน" จึงเป็นอีกทางเลือกเพื่อเกษตรกรและผู้บริโภค

ที่มา Thai PBS

มาเลย์ขึ้นทะเบียน GI ข้าวสังข์หยดดันราคาพุ่ง 10 ริงกิต/กก.

ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง ราคาพุ่ง หลังมาเลย์รับรอง GI หากผ่านการรับรองฮาลาล 100% ราคาส่งออกไปมาเลย์พุ่งถึง 10 ริงกิต/กก. หรือเฉียด 77 บาท/กก.

นายประจวบ เกตุนิ่ม ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปลงใหญ่ข้าว ต.ควนขนุน อ.เขาชัยสน จ.พัทลุง เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า จากการหารือกับผู้ประกอบการโรงสีข้าวระบุว่า การเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวนาปี 2566/2567 ประมาณช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ราคาข้าวเปลือกจะปรับตัวขึ้นสูงขึ้นถึง 12,000-13,000 บาท/ตัน

ส่วนข้าวเปลือกสายพันธุ์เล็บนกและข้าวสังข์หยด ราคาจะพุ่งขึ้นประมาณ 18,000-19,000 บาท/ตัน ส่งผลให้ข้าวสาร ราคาปรับขึ้นประมาณ 4-5 บาท/กก. ข้าวเล็บนกค้าปลีกราคาอยู่ที่ประมาณ 24-25 บาท/กก. ข้าวสังข์หยด ราคาประมาณ 45 บาท/กก. ถ้าแพ็กถุงสุญญากาศราคาประมาณ 60 บาท/กก. เป็นต้น

“ปีนี้ชาวนา จ.พัทลุง ต่างเข้มงวดในการดูแลรักษาที่นาของตัวเองเมื่อเข้าสู่ฤดูข้าวนาปี เพราะราคาข้าวทยอยปรับตัวดีขึ้นเรื่อย ๆ จากราคา 6,000-7,000 บาท/ตัน มาถึง 9,000-10,000 บาท/ตัน ข้าวสายพันธุ์เล็บนกและข้าวสังข์หยดราคาสูงถึง 12,000 บาท/ตัน”

นายสุทธิพร กาฬสุวรรณ นายกกิตติมศักดิ์สมาคมโรงสีข้าวและกลุ่มชาวนาภาคใต้ เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า ฤดูกาลทำนาปี 2566/2567 ชาวนาในพื้นที่ จ.พัทลุง จ.นครศรีธรรมราช และ จ.สงขลา ปลูกข้าวกันเต็มทุกพื้นที่รวมกว่า 300,000 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 700-800 กก./ไร่ หรือรวมกว่า 200,000 ตัน ราคากลางขั้นต่ำเฉลี่ยทุกสายพันธุ์ประมาณ 10,000 บาท/ตัน

นายวิชัย ดำเรือง เจ้าของสวนสละลุงถัน ต.หนองธง อ.ป่าบอน จ.พัทลุง เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า สวนสละลุงถันเคยดำเนินธุรกิจส่งออกสละและข้าวสังข์หยดพัทลุงไปขายในประเทศมาเลเซีย โดยส่งไปยังห้างโมเดิร์นเทรดผ่านด่านสะเดา อ.สะเดา จ.สงขลา

ซึ่งข้าวสังข์หยดตกลงราคาซื้อขายกันที่ 10 ริงกิตมาเลเซีย/กก. (ประมาณ 76.53 บาท/กก.) หากได้รับการรับรองฮาลาล 100% แต่ปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับการส่งสินค้าภายในประเทศมาเลเซียและอยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไข ทางสวนจึงได้ชะลอการส่งออกในช่วงนี้

นายสุดใจ ทองแก้ว พาณิชย์จังหวัดพัทลุง กล่าวว่า สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญามาเลเซีย (MyIPO) ได้ออกหนังสือรับรองเลขที่ GI202000005 ประกาศขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) “ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง” ในประเทศมาเลเซียเรียบร้อยแล้ว

โดยประกาศเมื่อ 26 กันยายน 2566 ที่ผ่านมา ทำให้เพิ่มโอกาสในการขยายตลาดและเพิ่มมูลค่าสินค้าให้กับข้าวสังข์หยดพัทลุงได้เป็นอย่างดี ซึ่งชาวมาเลเซียนิยมบริโภคข้าวเป็นอาหารหลักอยู่แล้ว มีสัดส่วนนำเข้าข้าวจากต่างประเทศกว่าร้อยละ 30 และข้าวไทยก็เป็นหนึ่งในสินค้าที่ได้รับความนิยมในประเทศมาเลเซียมาก

ทั้งนี้ จ.พัทลุง มีสินค้าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) แล้วจำนวน 2 ชนิด ได้แก่ 1.ข้าวสังข์หยดพัทลุง ขึ้นทะเบียนเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2549 และได้รับการรับรองในสหภาพยุโรปและอินโดนีเซีย 2.ปลาดุกร้าทะเลน้อย ขึ้นทะเบียนเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2561

นอกจากนี้ยังมีสินค้าที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคำขอของกรมทรัพย์สินทางปัญญาอีกจำนวน 2 อย่าง คือ แป้งสาคูต้นพัทลุง และกระจูดพัทลุง

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

เปิดเผลวิจัย มข. ปี 2593 ไทยปลูกข้าวลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 43 ล้านไร่

โครงการ TEEB ที่ได้รับทุนจาก UNEP และ EUPI หนุนไทยนำร่องที่แรกของเอเชีย วิจัยการปลูกข้าวยั่งยืน มอบ มข.ศึกษา พบดีกว่าปลูกแบบเดิมทุกมิติ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลดต้นทุนการผลิต ระบุ พ.ศ.2593 ไทยมีพื้นที่ผลิตข้าวสูงถึง 43.7 ล้านไร่

เมื่อวันที่ 13 พ.ย. 2566 ที่คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ร่วมกับ United Nations Environment Programme และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดงานประชุมเสวนาพร้อมเผยผลการศึกษา เรื่อง “ข้าวยั่งยืน เพื่อชีวิตและธรรมชาติ” ภายใต้โครงการ The Economics of Ecosystems and Biodiversity (TEEB)

โดยมี นายจิรวัฒน์ ระติสุนทร รองเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) เป็นประธานกล่าวเปิดงาน พร้อมด้วย Prof. Salman Hussain ผู้แทนจาก United Nations Environment Programme แนะนำโครงการ TEEB Agri Food และปาฐกถาเรื่อง แนวโน้มมาตรฐานข้าวโลก สู่ทิศทางมาตรฐานข้าวไทย การผลิตข้าวเพื่อให้เราดูแลโลก โดย นายพิศาล พงศาพิชญ์ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ร่วมด้วย การนำเสนอผลการศึกษา "Measuring what matters in sustainable rice production" โดย รศ.ดร.ภูมิสิทธิ์ มหาสุวีระชัย มหาวิทยาลัยขอนแก่นและคณะ

พร้อมทั้งการเสวนาหัวข้อ “ข้าวยั่งยืน จะยั่งยืนได้ต้องทำอย่างไร” โดย ดร.วัลลภ มานะธัญญา อุปนายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย ดร.อรรถวิชช์ วัชรพงศ์ชัย ผู้อำนวยการปฏิบัติการโครงการข้าว (GIZ) นายวนัส แต้ไพสิฐพงษ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) และ นางสาวณีย์ โพธิ์รัง ผู้แทนเกษตรกรปลูกข้าวยั่งยืน ร่วมเสวนา ณ ห้องประชุม Le Lotus1 โรงแรม Swissotel Bangkok Ratchada กรุงเทพมหานคร

รศ.ดร.ภูมิสิทธิ์ มหาสุวีระชัย คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (มข.) และ หัวหน้าคณะศึกษาโครงการประเมินค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพในการพัฒนาระบบผลิตข้าวในประเทศไทย กล่าวว่า งานวิจัยดังกล่าว อยู่ภายใต้การขับคลื่อนโครงการ The Economics of Ecosystems and Biodiversity

(TEEB) For Agriculture and food หรือ TEEB AgriFood ประเทศไทย ได้รับทุนสนับสนุนจากองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) และ EU Partnership Instrument (EUPI)

โดยพิจารณาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และผลกระทบที่มีต่อทุนมนุษย์และทุนทางสังคม ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่คุณค่าของข้าวไทย โดยอาศัยกรอบการประเมินตามแนวทางของ TEEBAgriFood ซึ่งมีตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแนวคิดเป้าหมายในการพัฒนาอย่างยั่งยืน และผลการศึกษายังสามารถช่วยเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายในการส่งเสริมรูปแบบเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Bio Circular Green economy model)

ซึ่งเป็นกรอบสำคัญในการพัฒนาประเทศ และเนื่องจากประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตอาหารด้านการเกษตรของโลก จึงได้รับเลือกเป็นประเทศนำร่อง โดยเป็นตัวแทนของทวีปเอเชียในการศึกษาเรื่องดังกล่าว คณะผู้จัดทำคาดหวังผลการศึกษาจะนำไปสู่การผลักดันนโยบายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาคการผลิตด้านการเกษตร โดยเฉพาะเปลี่ยนจากการผลิตข้าวแบบทั่วไปสู่การผลิตข้าวแบบยั่งยืน

รศ.ดร.ภูมิสิทธิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า แนวทางการผลิตข้าวแบบยั่งยืนนั้น ข้าวต้องมีคุณภาพมีความปลอดภัยในอาหาร ปกป้องสุขภาพและคุ้มครองความปลอดภัยของเกษตรกรผู้ปลูก ผู้ปฏิบัติรวมถึงชุมชน และต้องเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุน เพิ่มรายได้ จากการใช้เทคโนโลยีการผลิตและการจัดการที่เพิ่มประสิทธิภาพ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

ทั้งนี้ ในการศึกษาวิจัย ใช้การสร้างฉากทัศน์จำลองการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนพื้นที่ปลูกข้าวแบบทั่วไปและการปลูกข้าวแบบยั่งยืน ระยะเวลา 28 ปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2565 - พ.ศ.2593 โดยจะเพิ่มสัดส่วนพื้นที่ปลูกข้าวแบบยั่งยืน ใน 4 กรณี คือ 1.) ปกติ 2.) ปานกลาง 3.) ค่อนข้างสูง และ 4.) อัตราสูง

จากการศึกษาทั้ง 4 กรณีสันนิษฐานได้ว่า ในปี พ.ศ.2593 พื้นที่ผลิตข้าวทั้งหมดของประเทศ จะมีพื้นที่ปลูกข้าวแบบยั่งยืนเพิ่มสูงถึง 4 ล้านไร่ 9,600,000 ไร่ 29,200,000 ไร่ และ 43,700,000 ไร่ ตามลำดับ

นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยได้เลือกสุ่มสำรวจครัวเรือนเกษตรกรในพื้นที่ปลูกข้าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง เนื่องจากเป็นพื้นที่ปลูกข้าวรวมมากกว่า 80% ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งประเทศ และมีผลผลิตรวมกันมากกว่า 80% โดยเป็นพื้นที่รับน้ำฝนและพื้นที่ในเขตชลประทาน

ผลการศึกษาพบว่า การปลูกข้าวแบบยั่งยืน ให้ผลที่ดีกว่าในทุกมิติ ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ และผลกระทบที่มีต่อทุนมนุษย์และทุนทางสังคม ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่คุณค่าของข้าวไทย โดยผลที่คาดว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุนมนุษย์ ได้แก่ การมีสุขภาพดีขึ้น เนื่องจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรลดลง ทำให้ต้นทุนลดลงไปด้วย

ขณะเดียวกันผลผลิตกลับเพิ่มขึ้น จึงสร้างผลกำไรต่อไร่เพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนั้นการไม่เผาหลังการเก็บเกี่ยวช่วยลด PM2.5 ทำให้ความเสี่ยงด้านสุขภาพของคนไทยลดลงด้วย ส่วนการเปลี่ยนแปลงในทุนธรรมชาติ อาทิ การส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากมลพิษทางอากาศซึ่งเกิดจากการเผาหลังการเก็บเกี่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและส่งเสริมคุณภาพน้ำ เป็นต้น

รศ.ดร.ภูมิสิทธิ์ กล่าวในตอนท้ายว่า การปลูกข้าวยั่งยืนไม่เพียงสร้างประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก แต่ยังมีส่วนช่วยกระจายผลประโยชน์ในระดับสูงให้กับเกษตรกร โดยหลักๆ ผ่านการปรับปรุงผลผลิตข้าว ลดต้นทุนการเพาะปลูกส่งผลให้มีกำไรมากขึ้น ซึ่งกำไรจากการปลูกข้าวจะเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่อาจจูงใจให้เกษตรหันมาใช้วิธีการปลูกข้าวยั่งยืนได้

“การปลูกข้าวแบบยั่งยืน ยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับเกษตรกรไทย ซึ่งหลังจากนี้ ผลที่ได้จากการวิจัยจะนำไปสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรหันมาปลูกข้าวแบบยั่งยืนมากขึ้น โดยแนวทางจากการรับประกันความเสี่ยงเรื่องรายได้ ซึ่ง

จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้เร็วขึ้น รวมไปถึงการส่งเสริมเจ้าหน้าที่ให้เข้าไปแนะนำเกษตรกร เราต้องสร้าง ecosystem ให้ดี โดยหน่วยงานรัฐเข้ามาร่วมกันบูรณาการ เช่น กรมการข้าว กรมพัฒนาที่ดิน ธกส. และอื่น ๆ มาร่วมสร้างเป็น prototype”

เบื้องต้นในฤดูกาลเพาะปลูกปีหน้า มีแผนจะให้มีการปลูกข้าวแบบยั่งยืน ใน 2 จังหวัด คือ ขอนแก่นและร้อยเอ็ด จังหวัดละ 20 หมู่บ้าน และจะขยายให้ถึง 50 หมู่บ้าน ภายใน 1 ปี พร้อมเพิ่มจำนวนเกษตรกรปลูกข้าวยั่งยืนในแต่ละหมู่บ้านด้วย โดยให้หน่วยงานรัฐสามารถมา Plug-in ได้ เมื่อทุกอย่างสมบูรณ์แล้วเราจะขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวยั่งยืนให้ได้ทั้งจังหวัด ภายใน 5 ปี หลังจากนั้น โมเดลนี้จะสามารถนำไปใช้ได้กับทุกจังหวัดในประเทศไทย โดยปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบริบทของแต่ละพื้นที่

"ดังนั้น ถ้าสร้างตรงนี้ให้เห็นได้ชัด มันจะเกิดโมเมนตัมได้เร็วขึ้น” รศ.ดร.ภูมิสิทธิ์ กล่าว

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

ตลาดข้าวทั่วโลกกำลังวิกฤต ท่ามกลางภาวะขาดแคลน ‘เทียม’ หลังจากอินเดียสั่งห้ามส่งออก

สถานีโทรทัศน์ CNBC เปิดเผยรายงานพิเศษซึ่งรวบรวมความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับแวดวง ‘ข้าว’ โดยระบุว่าเวลานี้พืชที่เป็นอาหารหลักสำคัญสำหรับประชากรมากครึ่งหนึ่งของโลกกำลังเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนที่สำคัญที่สุดในรอบ 20 ปี

รายงานระบุว่า มาตรการล่าสุดที่ห้ามส่งออกข้าวของรัฐบาลอินเดียกำลังส่งผลกระทบต่อตลาดข้าวทั่วโลก และคุกคามความมั่นคงด้านอาหารในหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่สามารถซื้อหรือเข้าถึงข้าวได้

อย่างไรก็ตาม Peter Bachmann รองประธานฝ่ายนโยบายและกิจการภาครัฐ มองว่าปัญหาการขาดแคลนเพียงอย่างเดียวในตอนนี้ก็คือข้าวธรรมดาสีขาว เมล็ดยาว คุณภาพต่ำของอินเดีย ซึ่งจัดส่งไปยังหลายประเทศทั่วแอฟริกาและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนั้นเมื่อรัฐบาลอินเดียมีคำสั่งห้ามส่งออก ประเทศกำลังพัฒนาในแอฟริกาและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จึงได้รับผลกระทบแรกสุดและหนักสุดอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

เรียกได้ว่าผลผลิตข้าวในเวลานี้ในหลายประเทศที่ผลิตข้าวไม่ได้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ และการขาดแคลนข้าวในตลาดเป็นภาวะขาดแคลน ‘เทียม’ ทั้งนี้ อินเดียเริ่มต้นห้ามการส่งออกในเดือนกันยายน 2022 โดยจำกัดอยู่ในกลุ่มข้าวหักควบคู่กับการกำหนดภาษี 20% สำหรับการส่งออกข้าวบางพันธุ์ ก่อนที่ต่อมาในเดือนกรกฎาคม 2023 อินเดียจะสั่งห้ามส่งออกข้าวขาวเมล็ดยาวธรรมดา

Will Kletter รองประธานฝ่ายปฏิบัติการและกลยุทธ์ของ ClimateAi ชี้ว่า อินเดียเป็นประเทศที่ได้รับความเดือดร้อนจากความไม่มั่นคงทางอาหารอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นมาตรการของอินเดียจึงเป็นความต้องการที่เข้าใจได้เพื่อให้แน่ใจว่าอาหารหลักอย่างข้าวภายในประเทศจะมีอยู่อย่างเหมาะสม

กระนั้นการกระทำดังกล่าวก็ต้องแลกมากับภาวะกดดันด้านซัพพลายในตลาดข้าวโลก โดยการส่งออกข้าวของอินเดียคิดเป็น 40% ของตลาด ดังนั้นการห้ามส่งออกจึงส่งผลต่อราคาโลกอย่างรวดเร็ว

สถาบันวิจัยนโยบายอาหารระหว่างประเทศ หรือ International Food Policy Research Institute ระบุว่า ราคาข้าวในขณะนี้ปรับตัวพุ่งขึ้นกว่า 15-20% แตะระดับสูงสุดในรอบเกือบ 12 ปี อย่างไรก็ตาม ด้วยความพยายามของรัฐบาลอินเดียในการบริหารจัดการข้าวให้มีเพียงพอในตลาดภายในประเทศ ดังนั้นราคาข้าวในอินเดียจะลดลงสำหรับผู้บริโภคชาวอินเดีย

ขณะเดียวกัน แม้จะเผชิญกับต้นทุนวัตถุดิบสำหรับพลังงานและปุ๋ยที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันกับสินค้าเกษตรอื่นๆ แต่ราคาข้าวในตลาดยังคงค่อนข้างคงที่ เนื่องจากชาวนาในหลายประเทศยังสามารถผลิตข้าวได้ อีกทั้งที่ผ่านมาชาวนาส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับภาวะผันผวนอยู่แล้ว เช่น ชาวนาในสหรัฐฯ

Michael Klein รองประธานฝ่ายการสื่อสารและการส่งเสริมภายในประเทศของ USA Rice กล่าวว่า ที่ผ่านมาชาวนาในสหรัฐฯ ไม่สามารถแข่งขันกับรัฐบาลต่างประเทศได้ ทำให้ข้าวที่ผลิตได้ไม่สามารถแข่งขันกับข้าวของอินเดีย

รายงานระบุว่า ขณะที่ฟาร์มข้าวของสหรัฐฯ พยายามดิ้นรนเพื่อรักษาผลกำไรเนื่องจากราคาข้าวโลกไม่ตรงกับต้นทุนวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้น สภาคองเกรสได้อนุมัติเงินทุนเสริมจำนวน 250 ล้านดอลลาร์สหรัฐ กระนั้นโครงการเหล่านี้มีไว้เพียงเพื่อช่วยพยุงเกษตรกรเหล่านี้ไม่ให้ล้มลง เพื่อเลี่ยงหายนะครั้งใหญ่เท่านั้น ก่อนเรียกร้องให้รัฐบาลสหรัฐฯ หามาตรการจัดการที่แก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน ซึ่งหมายรวมถึงการบริหารจัดการน้ำ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ภัยธรรมชาติอย่างน้ำท่วม-น้ำแล้งรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ

ที่มา cnbc.com

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

<u>เวียดนาม</u>

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวทรงตัวในระดับสูง โดยราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ระดับ 650-655 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เท่ากับระดับ 650-655 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อน ท่ามกลางภาวะความต้องการข้าวจากตลาดต่างประเทศที่ยังมีอย่างต่อเนื่อง เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และประเทศในแถบแอฟริกา ในขณะที่อุปทานข้าวในประเทศมีปริมาณลดลงหลังจากที่การเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวช่วงฤดูร้อน-ฤดูใบไม้ร่วง (the summer-autumn crop) ได้สิ้นสุดลง ขณะที่การเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ (the winter-spring crop) คาดว่าจะเริ่มขึ้นในช่วงต้นปีหน้าและจะมีข้าวออกสู่ตลาดมากที่สุดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2567 โดยในขณะนี้เกษตรกรในเขตที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง (Mekong Delta) กำลังทำการเพาะปลูกข้าวฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิไปแล้วบางส่วน

ขณะที่มีรายงานในเบื้องต้นว่าในช่วง 10 เดือนของปี 2566 (มกราคม-ตุลาคม 2566) มีการส่งออกข้าวแล้วประมาณ 7.05 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 3,946 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 16% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 34% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ข้อมูลเบื้องต้นในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-10 พฤศจิกายน 2566 มีการขนถ่ายสินค้าข้าวขึ้นเรือบรรทุกสินค้าที่ท่าเรือ Ho Chi Minh City port ประมาณ 174,800 ตัน โดยปลายทางส่วนใหญ่ ได้แก่ ประเทศในแถบแอฟริกา ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และคิวบา

ขณะที่มีรายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-31 ตุลาคม 2566 มีเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 49 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 367,300 ตัน โดยเรือจำนวน 46 ลำ จอดรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ท่าเรือ Ho Chi Minh port และเรืออีก 3 ลำ จอดรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ท่าเรือ Mỹ Thới โดยโดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-31ตุลาคม 2566 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือโดยมีปลายทางไปประเทศในแถบแอฟริกาจำนวน 49,000 ตัน คิวบา 30,000 ตัน มาเลเซีย 32,800 ตัน อินโดนีเซีย 148,400 ตัน และฟิลิปปินส์ 107,100 ตัน

สำนักข่าว SGGP รายงานโดยอ้างผู้เชี่ยวชาญซึ่งระบุว่า ผู้ส่งออกข้าวจำเป็นต้องรักษาอุปทานที่มั่นคงเพื่อควบคุมการปั่นป่วนตลาด ในขณะที่เกษตรกรในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงต่างรู้สึกยินดีที่ราคาข้าวในขณะนี้ทำให้พวก

เขามีรายได้สูงขึ้น ซึ่งสวนทางกับผู้ประกอบธุรกิจในประเทศและผู้บริโภคที่มีความกังวลเนื่องจากราคาข้าวยังคงอยู่ในระดับสูงอยู่

ทั้งนี้ เกษตรกรในเมือง Long My ของจังหวัด Hau Giang กล่าวว่า เป็นครั้งแรกที่เขาขายข้าวได้ราคาสูงขนาดนี้ ซึ่งไม่นานหลังจากที่มีการเก็บเกี่ยวผลผลิตฤดูใบไม้ร่วง-ฤดูหนาว (the autumn-winter crop) พ่อค้าข้าวได้เสนอซื้อข้าวเปลือกที่แปลงนาในราคาสูงถึง 9,000 ดองเวียดนามต่อกิโลกรัม ซึ่งทำให้มีกำไรมากกว่า 50% เนื่องจากต้นทุนการผลิตข้าวอยู่ที่ประมาณ 4,000 ดองเวียดนามต่อกิโลกรัม

ในขณะเดียวกัน เกษตรกรในภูมิภาคสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงได้เริ่มต้นหว่านข้าวในฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ (the winter-spring crop) ไปบ้างแล้ว ปัจจุบันราคาข้าวเปลือกในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงมีราคาอยู่ระหว่าง 8,800-9,800 ดองต่อกิโลกรัม ซึ่งเป็นระดับสูงสุดเท่าที่เคยมีมา

สำนักข่าว Viet Nam News รายงานว่า นาย Nguyen Hong Dien รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนาม (Minister of Industry and Trade) และ นาย Khayangaa Bolorchuluun รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอาหาร การเกษตร และอุตสาหกรรมมองโกเลีย (Minister of Food, Agriculture and Light Industry) ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) เกี่ยวกับการค้าข้าวที่ยั่งยืน (sustainable rice trade) ในกรุงฮานอย โดยมี นาย Vo Van Thuong ประธานาธิบดีเวียดนาม และนาย Ukhnaagiin Khurelsukh ประธานาธิบดีมองโกเลีย เป็นประธานในพิธีลงนามบันทึกความเข้าใจ

กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนาม (Ministry of Industry and Trade: MoIT) ระบุว่า การลงนามเกิดขึ้นภายใต้กรอบการเยือนเวียดนามของประธานาธิบดี Khurelsukh และภริยา โดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนามจะสร้างกลไกความร่วมมือที่ครอบคลุม เพื่อรับประกันการจัดหาอาหารและรักษาเสถียรภาพข้าวของทั้ง 2 ประเทศ

การลงนามดังกล่าวมีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนด เพื่อส่งเสริมและกระจายตลาดส่งออกข้าวของเวียดนาม ในขณะเดียวกันมีส่วนช่วยในการรวบรวมและส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าทวิภาคีเวียดนาม-มองโกเลีย

ภายใต้บันทึกความเข้าใจดังกล่าว กระทรวงอาหาร การเกษตร และอุตสาหกรรมของมองโกเลียจะทบทวนและนำเสนอความต้องการที่จะนำเข้าข้าวของเวียดนามประจำปี โดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนามจะสนับสนุนการเชื่อมต่อกับภาคเอกชน เพื่อส่งออกข้าวตามความต้องการของประเทศมองโกเลีย

ทั้งสองฝ่ายจะจัดโครงการแลกเปลี่ยนและความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างผู้นำเข้าและผู้ส่งออกข้าวอย่างใกล้ชิด เพื่อดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจ ตลอดจนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนการค้าข้าวระหว่างผู้ประกอบการของทั้ง 2 ประเทศ ทั้งนี้ มองโกเลียถือเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจและการค้าในยุคแรกของเวียดนามในเอเชียและทั่วโลก โดยมีการลงนามข้อตกลงทางการค้าครั้งแรกในปี 2501

ความสำคัญระหว่างทั้ง 2 ประเทศคือความต้องการและจุดแข็งที่มีความซึ่งกันและกันอย่างมาก เช่น เวียดนามสามารถตอบสนองความต้องการของมองโกเลียในด้านสินค้าเกษตร การประมง วัสดุก่อสร้าง โดยเฉพาะสินค้าจำเป็น เช่น ข้าว น้ำตาล และน้ำมัน อาหาร และอาหารแปรรูป เป็นต้น ในขณะเดียวกัน มองโกเลียมีจุดแข็งในด้านสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น ถ่านหิน ทองแดง โลหะ เนื้อสัตว์ (วัว แพะ แกะ) สมุนไพร โดยเฉพาะวัตถุดิบสิ่งทอและรองเท้า สามารถตอบสนองความต้องการของเวียดนามได้อย่างสมบูรณ์

ที่มา Oryza.com

<u>เมียนมา</u>

สำนักข่าว Xinhua รายงานว่า สหพันธ์ข้าวเมียนมา (the Myanmar Rice Federation; MRF) รายงานว่า ในช่วง 7 เดือน (เมษายน-ตุลาคม 2566) ของปีงบประมาณปัจจุบัน (the current fiscal year 2023-2024) เมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักรวม 583,683 ตัน มูลค่าประมาณ 271 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยส่งไปยังประเทศปลายทาง 20 ประเทศ เช่น Indonesia, Malaysia, the Philippines, China และ Belgium

ทั้งนี้ นาย U Ye Min Aung ประธานสหพันธ์ข้าวเมียนมา คาดว่าในปีงบประมาณ 2023/24 เมียนมาจะสามารถส่งออกข้าวสารและข้าวหักรวมประมาณ 2 ล้านตัน

ที่มา Oryza.com

<u>กัมพูชา</u>

สำนักข่าว PHNOM PENH POST รายงานว่า สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (the Cambodia Rice Federation; CRF) ระบุการส่งออกข้าวสารในช่วง 10 เดือนของปี 2566 (มกราคม-ตุลาคม 2566) มีจำนวนประมาณ 529,924 ตัน (ซึ่งคิดเป็นประมาณ 76% ของเป้าหมายการส่งออกที่จำนวน 700,000 ตัน ในปีนี้) มูลค่าประมาณ 377.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณ 4.1% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 16.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว โดยส่งออกข้าวสารไปยัง 59 ประเทศและภูมิภาค

ทั้งนี้ ในเดือนตุลาคม 2566 กัมพูชาส่งออกข้าวจำนวน 73,343 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 22.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 59,888 ตัน ในเดือนตุลาคม 2565 และเพิ่มขึ้นประมาณ 33.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 54,882 ตัน ในเดือนกันยายน 2566

โดยในช่วง 10 เดือนของปี 2566 กัมพูชาส่งออกข้าวไปยังตลาดจีน (รวมฮ่องกงและมาเก๊า) จำนวน 177,285 ตัน มูลค่าประมาณ 115.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และส่งไปตลาดสหภาพยุโรป (26 ประเทศ) จำนวน 217,068 ตัน มูลค่าประมาณ 155.58 ล้านเหรียญสหรัฐฯ นอกจากนี้ยังส่งไปตลาดอาเซียน (6 ประเทศ) จำนวน 62,492 ตัน มูลค่าประมาณ 42.32 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และตลาดอื่นๆ (25 ประเทศ) เช่น ประเทศในแถบแอฟริกาและตะวันออกกลาง รวมจำนวน 73,079 ตัน มูลค่าประมาณ 64.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ทั้งนี้ ในเดือนตุลาคม 2566 กัมพูชาได้เริ่มส่งออกข้าวสารไปยังประเทศอินโดนีเซียจำนวนรวม 6,500 ตัน มูลค่าประมาณ 4.22 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยข้าวสารชุดแรกจำนวน 3,500 ตัน ได้ดำเนินการส่งมอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยได้มีการจัดพิธีการต้อนรับอย่างเป็นทางการที่ท่าเรือ Tanjung Emas ในเมือง Semarang City จังหวัด Central Java ด้วย

สำหรับชนิดข้าวสารที่มีการส่งออกในช่วง 10 เดือนของปี 2566 ประกอบด้วย ข้าวหอม (fragrant rice) จำนวน 433,425 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 81.79% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด) ข้าวขาวจำนวน 70,480 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 13.3%) ข้าวนึ่งจำนวน 70,480 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 3.24%) ข้าวอินทรีย์จำนวน 8,744 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 1.65%) และข้าวญี่ปุ่นจำนวน 105 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 0.02%)

นอกจากนี้ กัมพูชายังส่งออกข้าวเปลือกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน (เวียดนาม) จำนวน 3,308,648 ตัน มูลค่าประมาณ 862.46 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณ 36% และมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 48% เมื่อเทียบกับจำนวน 2,440,112 ตัน มูลค่าประมาณ 583.15 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดย

ข้าวเปลือกประมาณ 60% ได้ดำเนินการผ่านช่องทางส่งออกอย่างเป็นทางการพร้อมเอกสารการส่งออกอย่างเป็นทางการที่จำเป็น

นายจัน สกเฮียง (Chan Sokheang) ประธานสหพันธ์ข้าวกัมพูชา ระบุว่า ปริมาณคำสั่งซื้อที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการส่งออกข้าวขาวมีเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในขณะที่ความต้องการข้าวจากตลาดยุโรปเพิ่มขึ้นอย่างมากในปีนี้ แม้ว่าภาพรวมเศรษฐกิจโลกจะซบเซาก็ตาม

ในปีนี้กัมพูชาได้กำหนดเป้าหมายการส่งออกข้าวสารที่ 700,000 ตัน โดยประเทศจีนยังคงเป็นตลาดขนาดใหญ่สำหรับข้าวของกัมพูชา และคาดว่าจะมีการส่งออกไปยังตลาดจีนมากขึ้นในฤดูกาลหน้า

ขณะที่นาย Song Saran ประธานบริษัท Amru Rice ซึ่งเป็นโรงสีข้าวและผู้ส่งออกชั้นนำ กล่าวว่า บริษัทของเขามุ่งเน้นไปที่การส่งออกข้าวหอมและข้าวอินทรีย์ โดยมุ่งเป้าไปที่ตลาดสหภาพยุโรป จีน สหรัฐอเมริกา และตลาดอาเซียนอื่นๆ เป็นหลัก

ขณะเดียวกันมีรายงานว่า สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) กำลังเจรจากับบริษัท Muller Commodities General Trading Ltd. เพื่อขยายการส่งออกข้าวสารไปยังตลาดตะวันออกกลาง โดยนายจัน สกเฮียง (Sokheang) ระบุว่าในแต่ละปีบริษัทนี้จะซื้อข้าวหอมประมาณ 500,000 ถึง 600,000 ตัน

นอกจากนี้ ยังมีรายงานว่าข้าวพันธุ์ Sen Kra-ob (SKO) ซึ่งเป็นพันธุ์ข้าวหอมของกัมพูชา ได้รับรางวัลเหรียญทองจากการประเมินคุณภาพรสชาติจีน-อาเซียนครั้งที่ 1 (the 1st China-ASEAN Taste Quality) ในประเทศจีนเมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2566 ที่ผ่านมาด้วย

ที่มา Oryza.com

ฟิลิปปินส์

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ณ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2566 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้วประมาณ 2.815 ล้านตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 3,543 ใบ) ลดลงประมาณ 13.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 3.25 ล้านตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 3,610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2565 โดยมีการนำเข้าในเดือนมกราคม 2566 จำนวน 252,474.66 ตัน เดือนกุมภาพันธ์ 2566 จำนวน 142,079 ตัน เดือนมีนาคม 2566 จำนวน 407,178.36 ตัน เดือนเมษายน 2566 จำนวน 516,895.17 ตัน เดือนพฤษภาคม 2566 จำนวน 321,582.36 ตัน เดือนมิถุนายน 2566 จำนวน 223,211.0 ตัน เดือนกรกฎาคม 2566 จำนวน 156,981.17 ตัน เดือนสิงหาคม 2566 จำนวน 332,892.17 ตัน เดือนกันยายน 2566 จำนวน 328,329.92 ตัน และเดือนตุลาคม 2566 จำนวน 134,027.4 ตัน

โดยนำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 2.523 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 89.6% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศไทยจำนวน 126,560.17 ตัน (4.5% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) เมียนมาจำนวน 120,538 ตัน (4.3% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ปากีสถานจำนวน 25,545.21 ตัน (0.9% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) อินเดียจำนวน 13,628.39 ตัน (0.5% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) นอกจากนี้ ยังนำเข้าจากกัมพูชา 3,615 ตัน จีน 1,560 ตัน ญี่ปุ่น 524.8 ตัน ไต้หวัน 250 ตัน อิตาลี 12.36 ตัน และสเปน 0.96 ตัน

สำหรับบริษัทผู้นำเข้าที่สำคัญ (ที่นำเข้าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม-31 ตุลาคม 2566) ได้แก่

1.BLY Agri Venture Trading นำเข้าจำนวน 206,328 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 159 ใบ)

2.Davao Solar Best Corporation นำเข้าจำนวน 197,470 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 268 ใบ)

3.MANUS DEI RESOURCES ENT. INC. นำเข้า 179,019 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 219 ใบ)

4.ORISON FREE ENTERPRISE INC. นำเข้า 150,672.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 171 ใบ)

5.River Valley Distribution, Inc. นำเข้าจำนวน 105,970 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 27 ใบ)

6.Sodatrade Corporation นำเข้าจำนวน 96,690 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 55 ใบ)

7.Macman Rice and Corn Trading นำเข้าจำนวน 92,596 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 36 ใบ)

8.JMC Ricemill Corporation นำเข้าจำนวน 90,291.55 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 176 ใบ)

9.MUTYA RICE MILL Co.,ltd นำเข้าจำนวน 87,937.54 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 108 ใบ)

10.NAN STU Agri Traders นำเข้าจำนวน 83,231.33 ตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 114 ใบ)

ก่อนหน้านี้ กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (the US Department of Agriculture (USDA)) คาดการณ์ว่า ในปี 2024 ฟิลิปปินส์จะนำเข้าข้าวประมาณ 3.8 ล้านตัน เนื่องจากคาดว่าความต้องการบริโภคจะเพิ่มขึ้น

ในปี 2565 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวประมาณ 3.826 ล้านตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 4,302 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 38.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 2.771 ล้านตัน (ใช้ใบอนุญาติ SPSIC จำนวน 3,383 ใบ) ในปี 2564 โดยในปี 2565 ฟิลิปปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามจำนวนประมาณ 3.178 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 83.1% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศเมียนมาจำนวน 244,738 ตัน (6.4% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ประเทศไทยจำนวน 183,230.4 ตัน (4.8% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ประเทศปากีสถานจำนวน 198,912.7 ตัน (5.2% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ประเทศอินเดียจำนวน 10,094.5 ตัน (0.26% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) นอกจากนี้ ยังนำเข้าจากประเทศจีน 9,328.4 ตัน ญี่ปุ่น 303.1 ตัน สิงคโปร์ 822 ตัน เกาหลีใต้ 400 ตัน และสเปน 4.96 ตัน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the Philippine Statistics Agency; PSA) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 กันยายน 2566 มีจำนวนประมาณ 1.54609 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอสำหรับบริโภคประมาณ 48 วัน (คำนวณจากความต้องการบริโภควันละประมาณ 32,000 ตัน) โดยปริมาณสต็อกข้าวลดลง 5.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.63245 ล้านตัน ในเดือนสิงหาคม 2566 แต่เพิ่มขึ้น 6.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.45089 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2565

ทั้งนี้ สต็อกในคลังขององค์การอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) มีจำนวนประมาณ 0.04364 ล้านตัน ลดลงประมาณ 61.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.11238 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 2.8% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 1 วัน) โดยสต็อกข้าวของ NFA ลดลงประมาณ 14.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.05095 ล้านตัน ในเดือนสิงหาคม 2566

ขณะที่สต็อกในคลังของเอกชน (Commercial warehouses) มีจำนวนประมาณ 0.90229 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 43.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.62816 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 58.4% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 28 วัน) แต่ลดลงประมาณ 4.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.9451 ล้านตัน ในเดือนสิงหาคม 2566 ที่ผ่านมา ส่วนสต็อกในภาคครัวเรือน (Household stocks) มีจำนวนประมาณ 0.60017 ล้านตัน ลดลงประมาณ 15.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.71034 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 38.8% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 19 วัน) และลดลงประมาณ 5.78% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.63641 ล้านตัน ในเดือนสิงหาคม 2566 ที่ผ่านมา

ที่มา Oryza.com

มาเลเซีย

สำนักข่าว AFP รายงานว่า สภาพอากาศที่แปรปรวน อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวส่วนใหญ่ในมาเลเซียต้องเตรียมความพร้อม แม้พวกเขาเปลี่ยนไปใช้แผนการที่ทำให้เก็บเกี่ยวข้าวได้ 5 ครั้ง ในทุก 2 ปีก็ตาม

นอกจากสภาพอากาศ ปัญหาอีกประการหนึ่งที่ชาวนาเผชิญ คือ การขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ข้าว (padi seed) ซึ่งส่งผลให้ราคาข้าวสูงขึ้น โดยเกษตรกรมาเลเซียหลายคนอธิบายว่านี่เป็นสถานการณ์วิกฤติ และเกรงว่าจะส่งผลกระทบต่อพวกเขารวมถึงการจัดหาข้าวขาวภายในประเทศด้วย

นาย Wan Maharuddin Sulaiman เกษตรกรในรัฐ Kedah กล่าวว่า เกษตรกรพยายามหาเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ได้รับการรับรอง ซึ่งทำให้พวกเขาต้องชะลอการเพาะปลูก ซึ่งควรจะเริ่มตั้งแต่ช่วงปลายเดือนกันยายนที่ผ่านมา

นาย Sulaiman กล่าวเพิ่มเติมว่า พวกเขาซึ่งส่วนใหญ่มาจากองค์การพื้นที่เกษตรกร (the Farmers' Area Organisations (PPKs)) ได้ทำการจองเมล็ดพันธุ์ข้าวจากผู้ค้า แต่ได้รับแจ้งว่าไม่มีเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ได้รับการรับรอง ขณะที่ผู้ค้าบางรายพยายามปรับขึ้นราคาเมล็ดพันธุ์ข้าว โดยการกักตุนสต็อกที่ควรขายให้เกษตรกร ทำให้เกษตรกรบางรายต้องซื้อเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ผ่านการรับรองในราคาสูงกว่าราคาเพดานที่รัฐบาลกำหนด หรือได้รับเมล็ดพันธุ์ข้าวในปริมาณจำกัด โดยมีรายงานว่าเกษตรกรในพื้นที่อื่น เช่น รัฐKampung Sena, Perlis ต่างเผชิญปัญหาเดียวกัน

ขณะที่นาย Fahmi Zainol ประธานคณะกรรมการเทคโนโลยีการเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร และการพัฒนาสหกรณ์ของรัฐปีนัง (Penang agrotechnology, food security and cooperative development committee) กล่าวว่า มีการดำเนินมาตรการต่างๆแล้ว อาทิ การกำกับดูแล และการควบคุมการผลิตข้าวกับเมล็ดพันธุ์ข้าวที่เข้มงวดยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการตรวจสอบการจัดหาเมล็ดพันธุ์ข้าวในโรงงานผลิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้แน่ใจว่ามีอุปทานเพียงพอ

ที่มา Oryza.com

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว The Jakarta Post รายงานว่า นาย Amran Sulaiman รัฐมนตรีเกษตร (Agriculture Minister) กล่าวว่า อินโดนีเซียอาจจำเป็นต้องนำเข้าข้าวมากถึง 5 ล้านตัน ภายในปี 2567 โดยอ้างถึงผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญที่มีผลกระทบต่อการผลิตข้าว

นาย Amran กล่าวในระหว่างการประชุมกับคณะกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ 4 (the House of Representatives Commission IV) ซึ่งกำกับดูแลด้านการเกษตร สิ่งแวดล้อม การประมง และปัญหาความมั่นคงด้านอาหารว่า ในปีนี้อินโดนีเซียตัดสินใจนำเข้าข้าวประมาณ 3.5 ล้านตัน และมีความเป็นไปได้ที่จะนำเข้าข้าวรวมทั้งหมดมากถึง 5 ล้านตัน ภายในปี 2567 ซึ่งข้าวจำนวน 5 ล้านตัน ประกอบด้วยเป็นการนำเข้าทั้งหมดในปีนี้ที่ 3.5 ล้านตัน และอีก 2 ล้านตันที่จะนำเข้าในปี 2567

สำนักข่าว The Jakarta Post ยังได้รายงานว่า สำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Agency (Bapanas)) คาดการณ์ว่าการเก็บเกี่ยวในปีหน้าจะล่าช้าออกไปประมาณ 2 เดือน เนื่องจากภัยแล้งที่ขยายออกไปทั่วประเทศซึ่งเกิดจากปรากฏการณ์เอลนิโญ่ โดยคาดการณ์ว่าการเก็บเกี่ยวเร็วที่สุดจะเกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2567 ซึ่งตามปกติแล้วการเก็บเกี่ยวข้าวฤดูแรกมักเกิดขึ้นในช่วงเดือนมีนาคมหรือเมษายนของทุกปี

นาย Arief Prasetyo Adi ผู้บริหารของหน่วยงาน Bapanas ได้เตือนว่าความล่าช้านี้อาจส่งผลให้ราคาข้าวในประเทศสูงขึ้น เนื่องจากคาดว่าอุปทานจะตึงตัวในช่วงไตรมาสแรกของปีหน้า

สำหรับปีนี้ รัฐบาลต้องใช้เทคโนโลยีการปรับเปลี่ยนสภาพอากาศร่วมกับสำนักงานอุตุนิยมวิทยาภูมิอากาศ และธรณีฟิสิกส์ (the Meteorology, Climatology and Geophysics Agency (BMKG)) เพื่อให้แน่ใจว่าจะมีอุปทานอาหารเพียงพอ ซึ่งแม้จะประสบกับความล่าช้า แต่นาย Arief คาดว่าสามารถทำให้เกิดฝนตกได้ในเดือนพฤศจิกายนนี้

นาย Arief กล่าวว่าหน่วยงาน Bapanas ได้เริ่มเตรียมฤดูเพาะปลูกแรกของปีหน้าตั้งแต่เดือนกันยายนที่ผ่านมา โดยเขาหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากบริษัท PT Pupuk Indonesia ซึ่งเป็นบริษัทที่ทำหน้าที่ในการจัดหาปุ๋ยของรัฐเพื่อจัดหาปุ๋ยให้เพียงพอตลอดระยะเวลาการเพาะปลูก โดยคาดว่าประมาณ 70% ของการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวจะอยู่ในช่วงครึ่งแรกของปีหน้า และส่วนที่เหลือจะเก็บเกี่ยวในช่วงครึ่งปีหลัง

ในขณะเดียวกันหน่วยงาน Bapanas ได้สั่งให้หน่วยงาน Bulog (State Logistics Agency) ดำเนินการตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีปริมาณสำรองข้าวเกินกว่า 1 ล้านตัน เพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ ซึ่งในปัจจุบัน Bulog มีข้าวในสต็อกประมาณ 1.4 ล้านตัน และได้รับอนุญาตให้นำเข้าเพิ่มเติมอีก 1.5 ล้านตัน

นาย Arief กล่าวว่า รัฐบาลต้องทำให้แน่ใจว่าอุปทานอาหารสำรองจะมีมากกว่า 1 ล้านตัน ซึ่งขณะนี้หน่วยงาน Bulog ก็มีสต็อกเพียงพอที่พร้อมใช้งาน ซึ่งถือเป็นลำดับความสำคัญอันดับแรก หลังจากนั้นจึงจะหันมาใช้การปรับราคาข้าว

นอกจากการรับประกันความพร้อมของข้าวแล้ว นาย Arief กล่าวอีกว่ารัฐบาลจะดำเนินการด้านการตลาดผ่านโครงการรักษาเสถียรภาพราคาอาหาร (the Food Price Supply Stabilization; SPHS) เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าว ซึ่งวิธีนี้รัฐบาลสามารถลดความจำเป็นในการนำเข้าข้าวจากเวียดนามหรือไทยในอนาคตได้

สำนักข่าว ANTARA รายงานว่า ณ วันที่ 13 พฤศจิกายน 2566 สำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Agency (Bapanas)) สามารถจัดหาข้าวได้แล้วจำนวนประมาณ 1.3 ล้านตัน เพื่อเก็บไว้ในคลังสำรองข้าวของรัฐบาล (the Government's Rice Reserve; CBP) โดยได้มาจากการจัดซื้อจัดหาภายในประเทศประมาณ 0.9 ล้านตัน

นาย Arief Prasetyo Adi ผู้บริหารของหน่วยงาน Bapanas ระบุว่า ภายในสิ้นปีนี้คลังสำรองข้าวของรัฐบาล (CBP) ถูกตั้งเป้าหมายที่จะต้องมีข้าวประมาณ 1.2 ล้านตัน โดยหน่วยงาน Bapanas จะดำเนินการดูดซับผลผลิตข้าวในประเทศในช่วงเก็บเกี่ยวสูงสุด ซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคมและมิถุนายนปีหน้า

ทั้งนี้ ปริมาณข้าวทั้งหมดจากคลังสำรองข้าวของรัฐบาลถูกแจกจ่ายให้กับชุมชนต่างๆมีจำนวนมากถึง 2.1 ล้านตัน ซึ่งข้าวจำนวนประมาณ 0.9 ล้านตัน ถูกแจกจ่ายผ่านโครงการจัดหาอาหารและรักษาเสถียรภาพราคา (the Food Supply and Price Stabilization; SPHP) และอีกประมาณ 1.2 ล้านตัน ในรูปแบบของความช่วยเหลือทางสังคม

ทั้งนี้หน่วยงาน Bapanas มีหน้าที่รับผิดชอบในการคำนวณความต้องการสต็อกของประเทศอย่างครอบคลุม และดูแลให้มีอุปทานเพียงพอจากแหล่งภายในประเทศหรือแหล่งอื่นๆ และหากมีความผันผวนของราคาในตลาด หน่วยงานจะดำเนินการเบิกจ่ายสต็อกข้าวผ่านการแทรกแซงตลาด และความช่วยเหลือทางสังคมเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวในประเทศ

ที่มา Oryza.com

จีน

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงปักกิ่ง รายงานว่า ในเดือนกันยายน 2566 จีนนำเข้าข้าวสาร (พิกัดสินค้า 1006) จากไทยปริมาณ 17,182 ตัน มูลค่าประมาณ 10.867 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าลดลง 71% และ 61% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่มีการนำเข้าปริมาณ 59,418 ตัน มูลค่าประมาณ 27.744 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และปริมาณและมูลค่าลดลง 42.2% และ 35.6% เมื่อเทียบกับเดือนสิงหาคม 2566 ที่มีการนำเข้าปริมาณ 29,755 ตัน มูลค่าประมาณ 16.871 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ในช่วง 9 เดือนของปี 2566 (มกราคม-กันยายน 2566) จีนนำเข้าข้าวสาร (พิกัดสินค้า 1006) จากไทยปริมาณ 287,666 ตัน มูลค่าประมาณ 176.77.902 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าลดลง 40% และ 32% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่มีการนำเข้า 483,072 ตันมูลค่าประมาณ 261.607 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ที่มา Oryza.com และสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศประจำกรุงปักกิ่ง

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศผลประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 5 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2566 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 56,560 ตัน ประกอบด้วย

1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐฯจำนวน 14,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 10 ธันวาคม 2566-25 มกราคม 2567

2.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐฯจำนวน 14,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 10 ธันวาคม 2566-25 มกราคม 2567

3.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทยจำนวน 7,200 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 10 มกราคม-10 กุมภาพันธ์ 2567

4.ข้าวเหนียวเมล็ดยาว (Glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทยจำนวน 1,180 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2567

5.ข้าวเหนียวเมล็ดยาว (Glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทยจำนวน 1,180 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2567

6.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 10 ธันวาคม 2566-25 มกราคม 2567

7.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 12,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 10 ธันวาคม 2566-25 มกราคม 2567

ผลการประมูล ปรากฏว่าญี่ปุ่นตกลงซื้อรวม 56,560 ตัน ประกอบด้วย

1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐฯจำนวน 28,000 ตัน (2 ล็อต) จากที่มีผู้เข้าร่วมยื่นเสนอราคาจำนวน 10 ราย (เสนอข้าวจำนวน 140,000 ตัน)

2.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทย 26,200 ตัน และ ข้าวเหนียวเมล็ดยาว (Glutinous milled rice – long grain) จากไทยจำนวน 2,360 ตัน จากที่มีผู้เข้าร่วมยื่นเสนอราคาจำนวน 17 ราย (เสนอข้าวจำนวน 93,860 ตัน)

โดยราคาประมูลเฉลี่ยที่ไม่รวมภาษี 128,592 เยนต่อตัน (ประมาณ 849 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน) หรือราคารวมภาษีที่ 138,879 เยนต่อตัน (ประมาณ 917 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน)

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_marice/attach/pdf/index-98.pdf

การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import ทั้ง 5 ครั้ง (รวมครั้งนี้) ของปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567 ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 211,860 ตัน ประกอบด้วยข้าวจากประเทศไทยรวม 107,860 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 50.9% ของจำนวนที่ญี่ปุ่นซื้อ) ซึ่งประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาว 103,600 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว 4,260 ตัน นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังได้ซื้อข้าวเมล็ดกลางจากประเทศสหรัฐฯจำนวน 80,000 ตัน ข้าวเมล็ดกลางจากประเทศจีน 12,000 ตัน และข้าวเมล็ดกลางจากประเทศออสเตรเลีย 12,000 ตัน

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ยังได้ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 3 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) ในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2566 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 25,000 ตัน เป็นข้าวกล้องหรือข้าวสาร 22,500 ตัน และปลายข้าว 2,500 ตัน

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-178.pdf

การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ทั้ง 2 ครั้งที่ผ่านมา ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 9,142 ตัน โดยเป็นข้าวจากไทยจำนวน 1,822 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 19.9%)

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวของอินเดียอยู่ในระดับทรงตัว ท่ามกลางภาวะความต้องการข้าวจากต่างประเทศที่ลดลง ขณะที่อุปทานข้าวมีเพิ่มขึ้นจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวฤดูใหม่ซึ่งส่งผลต่อราคาให้อ่อนตัวลง โดยราคาข้าวนึ่ง 5% อยู่ที่ 490-500 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เท่ากับระดับ 490-500 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อน

ผู้ส่งออกรายหนึ่งซึ่งมีฐานอยู่ที่เมือง Kakinada ในรัฐอานธรประเทศทางตอนใต้ กล่าวว่า อุปสงค์จากต่างประเทศยังคงชะลอตัวจากการปรับราคาเมื่อเร็วๆ นี้ และผู้ซื้อได้หยุดการซื้อชั่วคราวเพื่อประเมินทิศทางราคาในอนาคต หลังจากที่รัฐบาลอินเดียได้ขยายระยะเวลามาตรการเก็บภาษีส่งออกข้าวนึ่ง 20% ออกไปจนถึงสิ้นเดือนมีนาคม 2567

ในขณะที่มีการคาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวในฤดูการผลิตหลักของอินเดียในปีนี้จะมีปริมาณลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 8 ปี ซึ่งทำให้มีแนวโน้มว่ารัฐบาลจะขยายขอบเขตมาตรการจำกัดการส่งออกเพื่อควบคุมราคาอาหารก่อนการเลือกตั้งทั่วไปในช่วงต้นปีหน้า

สำนักข่าว The Hindu Businessline รายงานว่า การส่งออกข้าวบาสมาติของอินเดียในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2566/2567 เพิ่มขึ้นเกือบ 14% ในแง่มูลค่า โดยมีมูลค่าประมาณ 2.59 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เทียบกับ 2.27 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ขณะที่ปริมาณส่งออกมีมากกว่า 2.3 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 6.58% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ขณะที่การส่งออกข้าวที่ไม่ใช่บาสมาติ (Non-basmati rice) ลดลง 15.4% มูลค่าประมาณ 2.27 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เนื่องจากรัฐบาลมีมาตรการจำกัดการส่งออกเพื่อปรับปรุงอุปทานภายในประเทศและควบคุมราคา

อย่างไรก็ตาม การส่งออกผลผลิตทางการเกษตรโดยรวมที่ได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานพัฒนาการส่งออกผลิตผลทางการเกษตร (the Agricultural Produce Exports Development Authority; APEDA) กลับลดลงประมาณ 11% เหลือ 12.19 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงจาก 13.75 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

องค์การอาหารแห่งชาติ (The Food Corporation of India; FCI) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2566 *(https://fci.gov.in/stocks.php?view=217)* มีจำนวนประมาณ 37.63 ล้านตัน (รวมข้าวสารที่คำนวณมาจากสต็อกข้าวเปลือกประมาณ 26.261 ล้านตัน) เพิ่มขึ้นประมาณ 9.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 34.26 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นประมาณ 19.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 31.46 ล้านตัน เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2566 ที่ผ่านมา ซึ่งปริมาณสต็อกข้าวของอินเดียขณะนี้มีมากกว่าเกณฑ์ปกติ (buffer norms) ที่ 10.25 ล้านตัน (ประกอบด้วยสต็อกสำหรับการบริหารจัดการ (operational stock) 8.25 ล้านตัน และสต็อกสำรองทางยุทธศาสตร์ (strategic reserve) 2 ล้านตัน) สำหรับช่วงไตรมาสสี่ของปี (ระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม)

ส่วนสต็อกข้าวสาลีมีประมาณ 21.876 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 3.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 21.046 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แต่ลดลงประมาณ 8.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 23.995 ล้านตัน เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2566 ที่ผ่านมา ซึ่งสต็อกข้าวสาลีมีมากกว่าเกณฑ์ปกติ (the required buffer norms) ที่ 20.52 ล้านตัน (ประกอบด้วยสต็อกสำหรับการบริหารจัดการ (operational stock) จำนวน 17.52 ล้านตัน และสต็อกสำรองทางยุทธ์ศาสตร์ (strategic reserve) จำนวน 3 ล้านตัน) สำหรับช่วงไตรมาสสี่ของปี (ระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม)

ขณะที่สต็อกธัญพืช (ข้าว ข้าวสาลี และธัญพืชอื่นๆ) โดยรวมของอินเดีย ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2566 มีจำนวนประมาณ 59.716 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 7.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 55.57 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นประมาณ 7.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 55.689 ล้านตัน เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2566 ที่ผ่านมา ซึ่งสต็อกธัญพืชของอินเดียยังคงมากกว่าระดับปกติ (the required buffer norms) ที่ 30.77 ล้านตัน (ประกอบด้วยสต็อกสำหรับการบริหารจัดการ (operational stock) 25.77 ล้านตัน และสต็อกสำรองทางยุทธ์ศาสตร์ (strategic reserve) จำนวน 5 ล้านตัน) สำหรับช่วงไตรมาสสี่ของปี (ระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม)

ด้านสำนักข่าว Reuters รายงานว่า สต็อกข้าวของอินเดียในขณะนี้ (ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2566) มีปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณสองเท่าของเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนดไว้ และเมื่อรวมกับผลผลิตฤดูกาลใหม่ที่เริ่มไหลเข้าสู่ตลาด ปริมาณส่วนเกินนี้จึงบ่งชี้ว่าอินเดียมีอุปทานที่เพียงพอสำหรับตลาดภายในประเทศ

ทั้งนี้ สต็อกข้าวในคลังองค์การอาหารแห่งชาติ (FCI) ของอินเดียมีจำนวนประมาณ 19.62 ล้านตัน ขณะที่ยังมีข้าวอีกประมาณ 20.65 ล้านตัน ที่ยังไม่ได้รับมอบจากโรงสีข้าว ซึ่งตามกฎของรัฐบาลท้องถิ่น โกดังของรัฐ (State-run warehouses) จะต้องมีข้าวประมาณ 8.2 ล้านตัน สำหรับไตรมาสที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม โดยโกดังของรัฐต้องเก็บข้าวเพิ่มอีก 2 ล้านตัน เพื่อเป็นสต็อกสำรองทางยุทธศาสตร์ (strategic reserves)

สำนักข่าว The Financial Express รายงานว่า เพียงเดือนครึ่งในการจัดซื้อข้าวเปลือกสำหรับฤดูกาล 2023-24 (ตุลาคม 2566-กันยายน 2567) โดยหน่วยงานต่างๆ ทำให้สต็อกข้าวโดยรวมขององค์การอาหารแห่งชาติมีจำนวนทะลุ 40 ล้านตันแล้ว ซึ่งถ้าเทียบกับสต็อกขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับวันที่ 1 มกราคมของทุกปีที่จะต้องมีจำนวน 7.61 ล้านตัน ถือว่าขณะนี้อินเดียมีสต็อกมากกว่าเกณฑ์ปกติประมาณ 5 เท่า

ภายใต้ระบบการจัดซื้อจัดธัญพืชของรัฐบาล หลังจากที่องค์การอาหารแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐได้จัดหาข้าวเปลือกจากเกษตรกรแล้ว ก็จะส่งมอบให้กับโรงสีเพื่อแปรรูปเป็นข้าว โดยอัตราส่วนการแปรสภาพข้าวเปลือกเป็นข้าวอยู่ที่ 67%

ภายใต้แผนโครงการจัดสรรธัญพืช Pradhan Mantri Garib Kalyan Anna Yojana (PMFBY) ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่องค์การอาหารแห่งชาติจะจัดหาข้าวประมาณ 35 ล้านตันต่อปีให้กับรัฐต่างๆ เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชน

จนถึงขณะนี้ในฤดูกาลจัดซื้อปีปัจจุบัน (2566-2567) หน่วยงานต่างๆ ได้ซื้อข้าวเปลือกจำนวนประมาณ 13.91 ล้านตัน จากรัฐปัญจาบ รัฐหรยาณา และทมิฬนาฑู เป็นส่วนใหญ่ โดยรัฐบาลตั้งเป้าที่จะจัดหาข้าวประมาณ 52.12 ล้านตัน ในฤดู kharif season ของปีนี้ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนมากกว่า 85% ของการซื้อธัญพืชทั้งหมด

เจ้าหน้าที่กระทรวงอาหาร คาดว่าการจัดซื้อข้าวจะเพิ่มขึ้นทั่วทั้งรัฐต่างๆ ในอีก 2-3 เดือนข้างหน้า ซึ่งจะทำให้สต็อกข้าวของอินเดียเพิ่มขึ้นอีก

การจัดซื้อข้าวฤดูกาลใหม่โดยองค์การอาหารแห่งชาติ (Food Corporation of India) ของรัฐอินเดีย ซึ่งเป็นผู้จัดซื้อธัญพืชหลักของรัฐบาลจะทำให้สต็อกข้าวในยุ้งฉางของรัฐเพิ่มขึ้น

โดยปกติแล้วเกษตรกรอินเดียจะเริ่มปลูกข้าวฤดูร้อน (summer-sown rice) ในช่วงฤดูมรสุมที่เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนและกรกฎาคม และเริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตในเดือนตุลาคมเป็นต้นไป

อย่างไรก็ตาม มีการคาดว่าผลผลิตข้าวฤดูกาลใหม่ของอินเดียจะลดลงในปีนี้เนื่องจากฤดูมรสุมที่ไม่เสม่ำเสมอ ซึ่งผลผลิตอาจลดลงถึง 8% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว แม้ว่าจะมีพื้นที่ปลูกข้าวเพิ่มขึ้นก็ตาม

ทางด้านสต็อกข้าวสาลีในโกดังของรัฐมีจำนวนประมาณ 21.6 ล้านตัน ซึ่งมากกว่าเป้าหมายที่รัฐกำหนดไว้ประมาณ 23% โดยสต็อกข้าวสาลีส่วนเกินจะช่วยให้รัฐบาลจัดสรรให้แก่ผู้บริโภคได้มากขึ้น เช่น โรงโม่แป้ง (flour millers) และผู้ผลิตบิสกิต เพื่อช่วยให้ราคาอ่อนตัวลง ซึ่งในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลได้จำหน่ายข้าวสาลีในตลาดเปิดเพื่อควบคุมราคาที่สูงที่สุดในรอบเกือบ 8 เดือน

ทั้งนี้หลังจากที่อินเดียเผชิญกับสภาพอากาศที่คุกคามต่อผลผลิตข้าวสาลีเมื่อปีที่แล้ว รัฐบาลอินเดียจึงได้สั่งห้ามการส่งออกข้าวสาลีตั้งแต่ช่วงกลางปีที่แล้วมาจนถึงปัจจุบัน

ที่มา Oryza.com

ปากีสถาน

หน่วยงานพัฒนาการค้าแห่งปากีสถาน (Trade Development Authority Of Pakistan (TDAP)) ได้ออกประกาศ (Notification) ฉบับที่ TDAP-10(45)/AM/PD-1/2017 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2566 โดยได้ประกาศกำหนดราคาส่งออกขั้นต่ำ (Minimum Export Price; MEP) สำหรับข้าวทุกชนิด ดังนี้

1.ข้าวหัก (HS code 10064000 – 100% Broken Rice) ราคา 450 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

2.ข้าวขาว (HS code 10063090)

-IRRI-6 Rice (5% Broken) ราคา 540 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (10% Broken) ราคา 525 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (15% Broken) ราคา 515 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (20% Broken) ราคา 510 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (25% Broken) ราคา 500 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (Parboiled Rice) ราคา 510 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-9 Rice ราคา 600 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-PK-386 White ราคา 700 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-PK-386 Sella Rice ราคา 700 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

3.ข้าวบาสมาติ (HS code 10063010)

-Super Basmati White/Sella Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-1121 White/Sella Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-1121 Steam Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-Basmati Rice PK-198/D-98 ราคา 700 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-1509 White/Sella Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-1509 Steam Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

4.ข้าวกล้อง (HS code 10062000)

-IRRI-6 Brown Rice ราคา 475 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-Super Basmati Brown Rice ราคา 800 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-PK-386 Brown ราคา 550 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

ก่อนหน้านี้เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2566 หน่วยงานพัฒนาการค้าแห่งปากีสถาน (Trade Development Authority Of Pakistan (TDAP)) ได้ออกประกาศ (Notification) ฉบับที่ TDAP-10(45)/AM/PD-1/2017 ลงวันที่ 7 กันยายน 2566 โดยได้ประกาศกำหนดราคาส่งออกขั้นต่ำ (Minimum Export Price; MEP) สำหรับข้าวทุกชนิด ดังนี้

1.ข้าวหัก (HS code 10064000 – 100% Broken Rice) ราคา 473 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

2.ข้าวขาว (HS code 10063090)

-IRRI-6 Rice (5% Broken) ราคา 551 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (10% Broken) ราคา 546 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (15% Broken) ราคา 541 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (20% Broken) ราคา 536 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (25% Broken) ราคา 525 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-6 Rice (Parboiled Rice) ราคา 578 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-IRRI-9 Rice ราคา 656 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-PK-386 White ราคา 735 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-PK-386 Sella Rice ราคา 761 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

3.ข้าวบาสมาติ (HS code 10063010)

-Super Basmati White/Sella Rice ราคา 1,103 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-1121 White/Sella Rice ราคา 998 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-1121 Steam Rice ราคา 1,050 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-Basmati Rice PK-198/D-98 ราคา 840 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-Raw Unprocessed Super Basmati Rice ราคา 893 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-1509 White/Sella Rice ราคา 998 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-1509 Steam Rice ราคา 1,050 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

4.ข้าวกล้อง (HS code 10062000)

-IRRI-6 Brown Rice ราคา 499 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-Super Basmati Brown Rice ราคา 1,050 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

-PK-386 Brown ราคา 683 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2566 เป็นต้นไป โดยรัฐบาลจะห้ามส่งออกข้าวที่มีราคาต่ำกว่าราคาที่กำหนดไว้ เพื่อจัดการกับการรายงานรายได้จากการส่งออกที่ต่ำกว่าความเป็นจริง เนื่องจากราคาส่งออกขั้นต่ำก่อนหน้านี้ที่ 350 เหรียญสหรัฐฯต่อตันนั้น ต่ำกว่าราคาในตลาดต่างประเทศมาก

ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-31 สิงหาคม 2567) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน-7 พฤศจิกายน 2566 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 173,747 ตัน ลดลงประมาณ 22.27% เมื่อเทียบกับจำนวน 223,530 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 26,951 ตัน ลดลงประมาณ 39.87% เมื่อเทียบกับจำนวน 44,822 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 146,796 ตัน ลดลงประมาณ 17.86% เมื่อเทียบกับจำนวน 178,708 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 34,922 ตัน ลดลงประมาณ 56.38% เมื่อเทียบกับจำนวน 80,054 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 7 พฤศจิกายน 2566 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 19,413 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน-7 พฤศจิกายน 2566 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศฝรั่งเศส 32,704 ตัน เนเธอร์แลนด์ 30,614 ตัน อิตาลี 24,767 ตัน สเปน 15,788 ตัน เยอรมนี 14,384 ตัน โปแลนด์ 9,264 ตัน เบลเยี่ยม 9,196 ตัน โปรตุเกส 8,430 ตัน สวีเดน 6,060 ตัน สาธารณรัฐเชค 5,217 ตัน บัลแกเรีย 2,962 ตัน ลิทัวเนีย 2,314 ตัน เดนมาร์ค 2,001 ตัน ไอร์แลนด์ 1,883 ตัน สโลวาเกีย 1,750 ตัน ฟินแลนด์ 1,423 ตัน ไซปรัส 1,241 ตัน ออสเตรีย 1,208 ตัน โรมาเนีย 805 ตัน มอลต้า 685 ตัน ฮังการี 530 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน-5 พฤศจิกายน 2566 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 11,710 ตัน ลดลง 39.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอินเดียจำนวน 6,485 ตัน ลดลง 32.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากกายอานาจำนวน 6,457 ตัน ลดลง 54.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอุรุกวัยจำนวน 3,450 ตัน เพิ่มขึ้น 83.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากไทยจำนวน 2,101 ตัน เพิ่มขึ้น 4.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 43,117 ตัน เพิ่มขึ้น 33.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 31,683 ตัน เพิ่มขึ้น 22.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาจำนวน 23,148 ตัน ลดลง 58.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถาน 20,859 ตัน เพิ่มขึ้น 25.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 18,583 ตัน เพิ่มขึ้น 50.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 15,778 ตัน ลดลง 66.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 11,955 ตัน ลดลง 6.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากบราซิลจำนวน 11,844 ตัน ลดลง 44.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 3,630 ตัน ลดลง 26.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 3,305 ตัน เพิ่มขึ้น 22.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน-5 พฤศจิกายน 2566 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 8,446 ตัน เบลเยี่ยม 7,504 ตัน ฝรั่งเศส 4,818 ตัน สเปน 4,125 ตัน โปรตุเกส 3,530 ตัน อิตาลี 2,275 ตัน โปแลนด์ 2,109 ตัน บัลแกเรีย 676 ตัน เดนมาร์ค 322 ตัน ลิทัวเนีย 242 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 31,353 ตัน เนเธอร์แลนด์ 25,142 ตัน อิตาลี 17,611 ตัน เบลเยี่ยม 15,110 ตัน เยอรมนี 10,616 ตัน สเปน 10,500 ตัน โปแลนด์ 9,858 ตัน สวีเดน 6,482 ตัน สาธารณรัฐเชค 6,386 ตัน บัลแกเรีย 4,568 ตัน โปรตุเกส 4,176 ตัน กรีซ (EL) 3,182 ตัน ลิทัวเนีย 2,777 ตัน เดนมาร์ค 1,636 ตัน สโลวีเนีย (SI) 1,525 ตัน ฮังการี 1,451 ตัน ไซปรัส 1,060 ตัน ฟินแลนด์ 1,028 ตัน ออสเตรีย 849 ตัน โครเอเชีย (HR) 702 ตัน มอลต้า 493 ตัน โรมาเนีย (RO) 380 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยี่ยม 22,851 ตัน เนเธอร์แลนด์ 16,372 ตัน ฝรั่งเศส 5,829 ตัน โปแลนด์ 3,050 ตัน อิตาลี 3,044 ตัน สเปน 2,125 ตัน ลิทัวเนีย 1,000 ตัน โปรตุเกส 415 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน-5 พฤศจิกายน 2566 เช่น อิตาลี 17,873 ตัน สเปน 8,145 ตัน เบลเยี่ยม 4,423 ตัน เนเธอร์แลนด์ 3,880 ตัน โปรตุเกส 1,532 ตัน กรีซ (EL) 1,413 ตัน ลิทัวเนีย 1,294 ตัน โปแลนด์ 460 ตัน โรมาเนีย 484 ตัน สาธารณรัฐเชค 394 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น สเปน 546 ตัน อิตาลี 326 ตัน ลิทัวเนีย 176 ตัน โปรตุเกส 155 ตัน เป็นต้น

ที่มา Oryza.com

<u>สหรัฐอเมริกา</u>

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) รายงานสถานการณ์การค้าข้าวของโลกในรายงาน “Grain: World Markets and Trade” ประจำเดือนพฤศจิกายน 2566 โดยภาวะราคาข้าวของสหรัฐฯทรงตัวอยู่ที่ระดับ 760 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ซึ่งเป็นราคาที่สูงสุดนับตั้งแต่ปี 2008 เนื่องจากอุปทานข้าวในประเทศยังคงอยู่ในภาวะตึงตัว ซึ่งราคาข้าวของสหรัฐฯยังคงอยู่ในระดับสูงกว่าประเทศอื่นๆ ขณะที่ราคาข้าวของอุรุกวัยปรับเพิ่มขึ้น 10 เหรียญ

สหรัฐฯต่อตัน มาอยู่ที่ระดับ 760 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เนื่องจากอุปทานข้าวมีจำกัด ขณะที่ความต้องการข้าวจากต่างประเทศยังคงแข็งแกร่ง

ทางด้านราคาข้าวของไทยปรับลดลง 32 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน มาอยู่ที่ระดับ 563 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เนื่องจากผลผลิตข้าวฤดูใหม่เริ่มออกสู่ตลาดแล้ว ขณะที่ราคาข้าวเวียดนามปรับเพิ่มขึ้น 60 เหรียญสหรัฐฯ มาอยู่ในระดับ 676 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เนื่องจากมีความต้องการข้าวจากประเทศในแถบแอฟริกา อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ขณะที่ราคาข้าวของปากีสถานที่ปรับขึ้นเล็กน้อยมาอยู่ที่ 555 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เนื่องจากได้รับอานิสงค์จากการที่อินเดียมีมาตรการจำกัดการส่งออกข้าว ขณะที่อินเดียไม่มีการเสนอราคาข้าวหลังจากที่รัฐบาลระงับการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาติ เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) ได้ประมาณการในเบื้องต้นว่า ผลผลิตข้าวของโลกปีการตลาด 2566/67 (2023/24) (ปีปฏิทิน 2567) ว่าจะมีจำนวน 517.8 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 513.36 ล้านตันข้าวสาร ของปีการตลาด 2565/66 (2022/23) (ปีปฏิทิน 2566) เนื่องจากคาดว่าประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ เช่น จีน บังคลาเทศ เวียดนาม เมียนมา ปากีสถาน กัมพูชา สหรัฐฯ จะมีผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ในขณะเดียวกันก็คาดว่าประเทศอินเดีย อินโดนีเซีย ไทย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น และไนจีเรีย จะมีผลผลิตลดลง โดยคาดว่าในปี 2566/67 (ปี 2567) ประเทศจีนจะมีผลผลิต 149.0 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 2.1% จากจำนวน 145.95 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2565/66 ประเทศอินเดียจะมีผลผลิต 132.0 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 2.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 135.76 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2565/66 (ซึ่งเป็นสถิติผลผลิตที่สูงสุดของอินเดีย) ประเทศบังคลาเทศจะมีผลผลิต 36.4 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.1% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ประเทศอินโดนีเซียจะมีผลผลิต 33.5 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 1.5% เมื่อเทียบกับในปี 2565/66 ประเทศเวียดนามคาดว่าจะมีผลผลิต 27.0 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.2% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ประเทศฟิลิปปินส์คาดว่าจะมีผลผลิตข้าว 12.6 ล้านตัน ลดลง 0.2% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ประเทศเมียนมาจะมีผลผลิต 11.95 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1.3% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ประเทศปากีสถานจะมีผลผลิต 9.0 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นถึง 63.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 5.5 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2565/66 ประเทศญี่ปุ่นจะมีผลผลิต 7.3 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 2.4% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ประเทศบราซิลจะมีผลผลิต 7.48 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 6.8% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ประเทศกัมพูชาคาดว่าจะมีผลผลิต 6.0 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1.1% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ประเทศสหรัฐฯจะมีผลผลิต 6.98 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 37.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 5.09 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2565/66 ประเทศไนจีเรียจะมีผลผลิต 5.23 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 2.4% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ประเทศอียิปต์จะมีผลผลิต 3.78 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 5.0% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ขณะที่ประเทศไทยคาดว่าในปี 2566/67 (ปีปฏิทิน 2567) จะมีผลผลิต 19.5 ล้านตันข้าวสาร ลดลงประมาณ 6.7% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 (ปีปฏิทิน 2566)

ด้านการบริโภคข้าว คาดว่าในปีการตลาด 2566/67 (ปีปฏิทิน 2567) จะมีการบริโภคข้าวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยมาอยู่ที่ประมาณ 525.16 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.72% เมื่อเทียบกับจำนวน 521.39 ล้านตันข้าวสาร ของปีการตลาด 2565/66 (ปีปฏิทิน 2566) โดยคาดว่าความต้องการบริโภคข้าวของประเทศผู้บริโภคข้าวรายใหญ่ เช่น อินเดีย บังคลาเทศ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เมียนมา ไนจีเรีย บราซิล สหรัฐฯ จะมีความต้องการบริโภคข้าวเพิ่มขึ้น ขณะที่ประเทศจีน เวียดนามญี่ปุ่น คาดว่าจะบริโภคข้าวลดลง โดยคาดว่าในปีการตลาด 2566/67 (ปีปฏิทิน 2567) ประเทศจีนจะมีความต้องการบริโภคข้าวประมาณ 152.1 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 1.9% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 (ปีปฏิทิน 2566) ขณะที่อินเดียคาดว่าจะมีความต้องการบริโภคประมาณ 117.0 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 2.2% เมื่อ

เทียบกับปี 2565/66 (ปีปฏิทิน 2566) บังคลาเทศ 37.7 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.3% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 อินโดนีเซีย 35.8 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.3% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 เวียดนาม 21.2 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 0.9% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ฟิลิปปินส์ 16.4 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 2.5% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 เมียนมา 10.25 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.5% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ญี่ปุ่น 8.06 ล้านตัน ลดลง 1.7% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ไนจีเรีย 7.7 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.7% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 บราซิล 7.0 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.4% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 สหรัฐฯ 5.14 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 11.4% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 เนปาล 4.28 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0.6% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 กัมพูชา 4.05 ล้านตัน เท่ากับปี 2565/66 อียิปต์ 4.1 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.5% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 เกาหลีใต้ 3.93 ล้านตัน ลดลง 0.5% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 และไทย 12.5 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 1.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 12.7 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2565/66 เป็นต้น

ขณะที่สต็อกข้าวคงเหลือปลายปี 2566/67 (ปี 2567) คาดว่าจะอยู่ที่ 167.42 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 4.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 174.78 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2565/66 (2566) เนื่องจากคาดว่าสต็อกข้าวของประเทศจีน และอินเดีย จะมีแนวโน้มลดลง โดยคาดว่าในปี 2566/67 (ปี 2567) สต็อกข้าวของประเทศจีนจะมีประมาณ 104.5 ล้านตัน ลดลง 2% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 และยังคงมีปริมาณมากที่สุดในโลกซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 62.4% ของสต็อกทั้งหมดของโลก ขณะที่สต็อกข้าวของประเทศอินเดียจะมีประมาณ 32.5 ล้านตัน ลดลง 7.5% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 19.4% ของสต็อกทั้งหมดของโลก)

ขณะที่ประเทศอินโดนีเซียคาดว่าจะมี 3.7 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 7.5% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ประเทศฟิลิปปินส์คาดว่าในปี 2566/67 จะมีสต็อกประมาณ 3.48 ล้านตันข้าวสาร เท่ากับปี 2565/66 ไนจีเรีย 1.78 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 17.3% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ญี่ปุ่น 1.6 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 10.9% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 และสหรัฐฯ 1.30 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 35.2% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 ขณะที่ในส่วนของประเทศไทยนั้นคาดว่าสต็อกปลายปี 2566/67 (ปี 2567) จะมีประมาณ 2.34 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 28.9% จากตัวเลขคาดการณ์ในปี 2565/66 (ปี 2566) ที่จำนวน 3.29 ล้านตัน

ทางด้านการค้าข้าวของโลก (ส่งออก-นำเข้า) กระทรวงเกษตรสหรัฐฯคาดการณ์ว่าในปีการตลาด 2566/67 (ปีปฏิทิน 2567) จะมีปริมาณอยู่ที่ประมาณ 52.85 ล้านตันข้าวสาร ลดลงประมาณ 0.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 53.31 ล้านตันข้าวสาร ในปีการตลาด 2565/66 (ปีปฏิทิน 2566) เพราะคาดว่าทั้งประเทศอินเดีย ไทย และเวียดนาม จะส่งออกลดลงจากปีก่อนหน้า ขณะที่ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ เช่น ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เวียดนาม บราซิล เคนย่า คาดว่าจะนำเข้าข้าวลดลง

โดยในส่วนของตลาดนำเข้านั้นคาดว่าในปี 2567 ประเทศฟิลิปปินส์จะนำเข้า 3.8 ล้านตัน ลดลง 2.6% เมื่อเทียบกับปี 2566 จีนจะนำเข้าประมาณ 3.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 16.7% เมื่อเทียบกับปี 2566 สหภาพยุโรปจะนำเข้าประมาณ 2.4 ล้านตัน เท่ากับปี 2566 ไนจีเรียคาดว่าจะนำเข้าจำนวน 2.1 ล้านตัน เท่ากับปี 2566 อินโดนีเซียคาดว่าจะนำเข้า 2.0 ล้านตัน ลดลง 28.6% จากปี 2566 (ที่คาดว่าจะนำเข้ามากถึง 2.8 ล้านตัน) อิรักคาดว่าจะนำเข้า 2.0 ล้านตัน เท่ากับปี 2566 ไอวอรี่โคสต์คาดว่าจะนำเข้า 1.4 ล้านตัน เท่ากับปี 2566 เซเนกัลคาดว่าจะนำเข้า 1.4 ล้านตัน เท่ากับปี 2566 เวียดนามคาดว่าจะนำเข้า 1.4 ล้านตัน ลดลง 22.2% จากปี 2566 ซาอุดิอาระเบียคาดว่าจะนำเข้า 1.35 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 3.8% จากปี 2566 สหรัฐอเมริกาคาดว่าจะนำเข้า 1.25 ล้านตัน เท่ากับปี 2566 มาเลเซียคาดว่าจะนำเข้า 1.2 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 4.3% เมื่อเทียบกับปี 2566 อิหร่านคาดว่าจะนำเข้า 1.15 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 43.8% เมื่อเทียบปี 2566 แอฟริกาใต้คาดว่าจะนำเข้า 1.1 ล้านตัน เท่ากับปี 2566 บัง

คลาเทศคาดว่าจะนำเข้า 0.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 63.6% เมื่อเทียบกับปี 2566 บราซิลคาดว่าจะนำเข้า 0.9 ล้านตัน ลดลง 10% เมื่อเทียบกับปี 2566 สหรัฐอาหรับอิมิเรตส์คาดว่าจะนำเข้า 0.88 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 9.4% เมื่อเทียบกับปี 2566 กินีคาดว่าจะนำเข้า 0.85 ล้านตัน เท่ากับปี 2566 เม็กซิโกคาดว่าจะนำเข้า 0.85 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 6.2% เมื่อเทียบกับปี 2566 เคนย่าคาดว่าจะนำเข้า 0.8 ล้านตัน ลดลง 27.3% เมื่อเทียบปี 2566 เนปาลคาดว่าจะนำเข้า 0.8 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 14.3% เมื่อเทียบกับปี 2566 กาน่าคาดว่าจะนำเข้า 0.7 ล้านตัน ลดลง 12.5% เมื่อเทียบปี 2566 ญี่ปุ่นคาดว่าจะนำเข้า 0.69 ล้านตัน เท่ากับปี 2566 เป็นต้น

สำหรับประเทศผู้ส่งออกนั้น ในปี 2567 คาดว่าประเทศไทยจะส่งออกได้ประมาณ 8.0 ล้านตัน ลดลง 5.9% เมื่อเทียบกับ 8.5 ล้านตัน ที่คาดว่าจะส่งออกได้ในปี 2566 ส่วนอินเดียคาดว่าในปี 2567 จะส่งออกได้ 17.5 ล้านตัน ลดลง 10.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 19.5 ล้านตัน ที่คาดว่าจะส่งออกในปี 2566 ขณะที่เวียดนามคาดว่าจะส่งออก 7.6 ล้านตัน ลดลง 9.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 8.4 ล้านตัน ที่คาดว่าจะส่งออกในปี 2566 ปากีสถานคาดว่าจะส่งออกได้ 5.0 ล้านตัน เพิ่มขึ้นถึง 38.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 3.6 ล้านตัน ที่คาดว่าจะส่งออกได้ในปี 2566 สหรัฐอเมริกาคาดว่าจะส่งออก 2.7 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 20% เมื่อเทียบกับที่คาดว่าจะส่งออก 2.25 ล้านตัน ในปี 2566 จีนคาดว่าจะส่งออกได้ 2.2 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 37.5% เมื่อเทียบกับปี 2566 กัมพูชาคาดว่าจะส่งออก 1.95 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.6% เมื่อเทียบกับปี 2566 เมียนมาคาดว่าจะส่งออก 1.8 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 28.6% เมื่อเทียบกับปี 2566 บราซิลคาดจะส่งออกได้ 1.3 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 8.3% เมื่อเทียบกับปี 2566 อุรุกวัยคาดจะส่งออกได้ 0.95 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 5.6% เมื่อเทียบกับปี 2566 เป็นต้น

ที่มา กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA Grains: World Markets and Trade Report, November 2023)

TREA